

Skatteministeriet
Udkast
28. august 2013

J. nr. 13-0161737

Forslag til

Lov om ændring af ligningsloven, momsloven, lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, selskabsskatteloven og forskellige andre love¹

(Gennemførelse af EU-direktiv, supplerende regler om administration af EU-forordning, præcisering af regler om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse, justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. og konsekvensændringer af forskellige andre love)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. § 8 D affattes således:

”§ 8 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikkelse som nævnt i straffelovens § 144, § 299, stk. 2, og straffelovens § 304 a, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder anvendelse, uanset om den nævnte bestikkelse er lovlig efter lovgivningen i den stat, hvor udgiften til bestikkelse er afholdt. Afgørende er alene, om den nævnte bestikkelse ville være strafbar efter straffelovens §§ 144, 299, stk. 2, eller 304 a, stk. 2 hvis bestikkelsen var foregået her i landet.”

1. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (EU-Tidende 2013, L 201, s. 4-6).

§ 2

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013 og § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter ” for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1”:

”, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (EU-Tidende 2013, L 201, s. 4-6)”.

2. I § 46, stk. 1, nr. 6, udgår ”eller”.

3. I § 46, stk. 1, nr. 7, ændres ”landet.” til: ”landet.”.

4. I § 46, stk. 1, indsættes som nr. 8-10:

”8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet,

9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der fra en virksomhed etableret her i landet modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter, eller

10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet.”

5. I § 50 b ændres ”af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6” til: ”omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-10”.

§ 3

I lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 20. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

”Lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (Varemærkeforfalskningsloven)”.

2. § 1 affattes således:

”§ 1. Denne lov finder anvendelse på varer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af rådets forordning (EF) nr. 1383/2003.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om et ændret anvendelsesområde for loven, hvis dette er nødvendigt til gennemførelse af forordninger, der ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.”

3. I § 3, *stk. 1*, ændres ”forordningens kapitel II” til: ”forordningens kapitel III”.

4. I § 3, *stk. 1*, og to steder i § 5, *stk. 1*, ændres »efter forordningens artikel 9« til: »efter forordningens artikel 17”.

5. I § 4 ændres ”efter forordningens artikel 9, *stk. 2.*” til: ”efter forordningens artikel 23, *stk. 1*, sidste afsnit.”.

6. § 5 a ophæves.

7. I § 6 ændres ”*stk. 1*” til: ”nr. 1-7,”.

8. I § 7, *stk. 1*, ændres ”i forordningens artikel 16” til: ”i forordningens artikel 25”, og ”i artikel 9” ændres til: ”i artiklerne 17 og 19”.

§ 4

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 15. marts 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 429 af 1. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. § 96, *stk. 2*, *nr. 7*, ophæves.

Nr. 8-17 bliver herefter nr. 7-16.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 39 i lov nr. 698 af 25. juni 2010, § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011, § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, § 20 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og senest ved § 8 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 1*, *1. pkt.*, ændres ”1-4, 7, 8 og 16” til: ”1-4, 7 og 8”, og i § 9, *stk. 2*, *1. pkt.*, ændres ”5, 6, 9-15, 17, 18 og 31” til: ”5, 6, 9-17 og 30”.

2. Bilag 1, liste A, *nr. 16*, ophæves.

Nr. 17-34 bliver herefter nr. 16-33.

§ 6

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 17 i lov nr. 1354 af 12. december 2012, § 17 i lov nr. 600 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres ”selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4” til: ”registrerede selskaber med begrænset ansvar”.

§ 7

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 295 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 7, ændres ”§ 47 e, stk. 5,” til: ”§ 47 g, stk. 1,”, og ”§ 47 e, stk. 9,” ændres til: ”§ 47 g, stk. 5,”.

§ 8

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond, foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 4-8, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 3. § 5 har virkning fra den 16. januar 2014.

Stk. 4. § 6 har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af nyaffattelsen af denne bestemmelse ved § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men som ikke omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 6, kan vælge ikke at være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for de pågældende indkomstår. Foreninger m.v., der ønsker at foretage et valg efter 2. pkt., skal meddele dette til told- og skatteforvaltningen. Denne meddelelse kan foretages indtil 1 måned efter told- og skatteforvaltningens

gens seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreninger m.v. kan foretage et valg, jf. 2. pkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Ændring af reglerne for virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

2.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

2.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

2.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

2.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

2.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

2.7 Ændring af tobaksafgiftsloven

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Lovforslaget

3.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Lovforslaget

3.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Lovforslaget

3.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

3.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Lovforslaget

3.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Lovforslaget

3.7. Ændring af tobaksafgiftsloven

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Lovforslaget

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

4.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

4.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

4.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

4.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

4.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

4.7 Ændring af tobaksafgiftsloven

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder

- En ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse, der har til formål at sikre, at virksomheder, der er fuldt eller begrænset skattepligtige her i landet, under ingen omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelsen er foregået i en fremmed stat m.v., hvor bestikkelsen er lovlig,
- ændringer af momsloven vedrørende en udvidet brug af ordningen for omvendt betalingspligt, som følge af gennemførelse af et EU-direktiv,
- tilretning af supplerende bestemmelser i varemærkeforfalskningsloven til administration af en ny EU-forordning vedrørende regler for indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer,
- en ændring af reglerne vedrørende subjektiv skattepligt for visse erhvervsdrivende selskaber og foreninger, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, således at det kun er de såkaldte selskaber med begrænset ansvar (SMBA'er), der fremover omfattes af den fulde skattepligt efter selskabsskatteoven,
- en præcisering af tinglysningsafgiftsloven,
- en ændring i tobaksafgiftsloven og
- nogle konsekvensændringer som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

I forbindelse med OECD's evaluering af Danmarks gennemførelse af konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner er Skatteministeriet blevet opmærksom på, at det er uklart, om der er fradragsret for udgifter til bestikkelse i den private sektor.

Mens det direkte af ligningsloven fremgår, at bestikkelse og gaver til embedsmænd ikke kan fradrages, er der ingen tilsvarende bestemmelse vedrørende bestikkelse og gaver til private personer, virksomheder, organisationer eller foreninger. SKAT har i 2006 udsendt en meddelelse, hvorefter der ikke er fradragsret for bestikkelse og gaver, der ikke er lovlige i det pågældende land. Det er dog uklart, om der kan være fradrag for bestikkelse af private i de lande, hvor bestikkelse er lovlig.

Skatteministeriet har meddelt OECD, at man vil søge lovreglerne ændret, således at det tydeligt fremgår, at der ikke er fradrag for udgifter til bestikkelse i den private sektor, uanset om bestikkelse er lovlig eller ulovlig i en stat.

2.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Flere EU-lande, herunder Danmark, har igennem længere tid haft problemer med bekæmpelse af momskarruselsvig ved handel med forskellige former for mobil- og computerelektronik, herunder mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Momskarruselsvig er betegnelsen for kriminelle arrangementer, der typisk involverer selskaber i flere EU-lande, som i forening misbruger EU's momssystem, herunder bestemmelsen om momsfritagelse for handel mellem EU-landene. En typisk momskarrusel fungerer på den måde, at et meget stort parti varer (f.eks. mobiltelefoner) cirkulerer rundt mellem nogle virksomheder, som løbende får udbetalt store beløb i negativ købsmoms og efterfølgende forsvinder eller går konkurs, inden der er indbetalt salgsmoms af varerne til statskassen. En momskarrusel resulterer således i, at der opstår et momstab for statskasserne i et eller flere medlemslande.

Omvendt betalingspligt bruges til at forhindre momskarruselsvig, og en række lande omkring Danmark har allerede indført omvendt betalingspligt for moms ved handel med blandt andet mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. Dette har medført en stigning i antallet af svigttilfælde i Danmark og øget risikoen for, at Danmark på mobil- og computerelektronikområdet i endnu større grad vil blive angrebet af professionelle momskarruselsvindlere.

SKAT har gjort brug af forskellige værktøjer i et forsøg på at bekæmpe den svig, der for øjeblikket foregår med mobil- og computerelektronik, herunder tvangsafmeldelser og krav om sikkerhedsstillelse. Trods det øgede fokus og den intensiverede kontrolindsats kan det konstateres, at den danske statskasse indtil videre (medio 2013) har lidt et tab på ca. 121 mio. kr. Derudover har SKAT på nuværende tidspunkt en række igangværende sager, hvor der pågår en nærmere undersøgelse af, om der er begået eller forsøgt begået momssvig. Det forventes, at der i forbindelse med disse sager vil blive konstateret yderligere tab.

Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en valgfri og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (EU-Tidende 2013, L 201, s. 4-6), giver medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med forskellige nærmere definerede varer og tjenesteydelser.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de bestemmelser i direktivet, som giver mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere, dvs. de bestemmelser, som nu fremgår af momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra c, d og h.

2.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Ændringerne er foranlediget af, at Rådets forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder.

I forbindelse med evalueringen af den nuværende forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret, fra 2003, blev der konstateret en række områder, hvor forordningen burde revideres, og hvor nye tiltag burde indføres.

Evalueringen har medført, at der er vedtaget en ny EU-forordning, der med virkning fra den 1. januar 2014 ændrer reglerne for toldmyndighedernes indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer. Blandt andet gøres en ordning med tidlig indgriben obligatorisk. Samtidig indføres en særlig og forenklet procedure for ”småforsendelser” af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, så disse, når en række betingelser er opfyldt, kan tilintetgøres, hvis der foreligger en generel anmodning herom.

Forordningen er umiddelbart anvendelig i Danmark, men der er fastsat en række supplerende regler i den nationale lovgivning vedrørende administrationen af EU-reglerne.

Lovforslaget har til formål at tilpasse varemærkeforfalskningsloven således, at denne afspejler reglerne i den nye forordning.

2.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

Lovforslaget indeholder endvidere en præcisering af § 8, stk. 1, nr. 7, i tinglysningsafgiftsloven. Ændringen medfører ikke materielle ændringer.

2.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

Lovforslaget indeholder konsekvensændringer i to love som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.

2.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Ved en lovændring i 2011 blev erhvervsdrivende virksomheder skattepligtige af hele deres indkomst efter ændrede kriterier. Flere virksomheder end oprindeligt tilsigtet er blevet fuldt skattepligtige.

Det foreslås derfor at ændre reglerne vedrørende subjektiv skattepligt for visse erhvervsdrivende selskaber og foreninger, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Det foreslås, at det kun er SMBA'er, der fremover omfattes af den fulde skattepligt efter

selskabsskattelovens almindelige regler.

For visse erhvervsdrivende foreninger m.v., der er omfattet af den fulde skattepligt efter selskabsskattelovens almindelige regler, foreslås det, at de som udgangspunkt fremover ikke længere omfattes af disse regler, men at de i stedet kun beskattes af erhvervsmæssig indkomst.

2.7 Ændring af tobaksafgiftsloven.

Lovforslaget indeholder en ændring af tobaksafgiftsloven som følge af, at papirbaseret kontrolprocedure er gjort overflødig.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

3.1.1. Gældende ret

Det fremgår af ligningslovens § 8 D, at der ikke er fradrag for udgifter, som en virksomhed afholder til bestikkelse og andre gaver til en person, der er ansat, udnævnt eller valgt til tjeneste eller hverv ved lovgivende, administrative og dømmende organer, uanset om det er for Danmark, Færøerne, Grønland eller en fremmed stat, herunder lokale myndigheder eller politiske underafdelinger, eller for en international organisation, der er dannet af stater, regeringer eller andre internationale organisationer.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1097 af 29. december 1997. Med lovændringen opfyldte Danmark OECD's anbefaling af 11. april 1996, som opfordrede landene til at undersøge deres skatelovgivning med henblik på at nægte fradragsret for bestikkelse af udenlandske embedsmænd. OECD's anbefaling er senere afløst af OECD-konvention af 21. november 1997 om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med straffelovens §§ 122 og 144, der vedrører såkaldt aktiv og passiv bestikkelse.

SKAT udsendte den 7. juli 2006 en meddelelse om fradrag for bestikkelse i den private sektor (SKM2006.469. SKAT).

Det fremgår af meddelelsen, at det ikke er fradragsret for udgifter til bestikkelse, såfremt ydelsen er strafbar i henhold til straffelovens § 299, stk. 2, (tidligere straffelovens § 299, nr. 2) og underlagt dansk straffemyndighed. Bestemmelsen omfatter både fysiske personer og juridiske personer, der bestikker privatansatte. Hvis en fysisk eller en juridisk person, der er underlagt dansk straffemyndighed, i en fremmed stat bestikker en privatansat, og hvis bestikkelsen af den privatansatte efter

den fremmede stats lovgivning er strafbar, kan handlingen straffes efter den danske straffelov, og udgifterne kan derfor ikke fradrages af virksomheden ved indkomstopgørelsen.

For så vidt angår de tilfælde, hvor en dansk virksomhed bestikker en privatansat i udlandet, der efter sit eget lands lovgivning ikke foretager sig noget kriminelt, fremgår følgende af SKAT's meddelelse:

”Det understreges, at dette ikke er ensbetydende med, at der ikke vil kunne opnås fradrag for udgifter til bestikkelse, alene fordi handlingen ikke er strafbar efter straffeloven og underlagt dansk strafmyndighed. Fradragsretten vil også fremover bero på en vurdering af udgiftens karakter af en driftsomkostning.”

Det er således ikke klart, om en virksomhed under visse omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse af privatansatte, hvis bestikkelsen ikke er ulovlig i den fremmede stat m.v.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne om virksomheders fradrag, således at det direkte af lovgivningen fremgår, at en virksomhed ikke kan fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelse er lovlig eller ulovlig efter lovgivningen i den stat, hvor bestikkelsen foretages.

Ændringen er knyttet til de ydelser, der er omfattet af straffelovens § 299, stk. 2. Det er ikke afgørende, hvorledes ydelsen til den private modtager betegnes, f.eks. provision, kommission, konsulentonorar eller direkte som bestikkelse. Det afgørende er, om ydelsen har en sådan karakter, at den er omfattet definitionen af bestikkelse i straffelovens § 299, stk. 2.

Det er tilstrækkeligt for, at ydelsen ikke er fradragsberettiget, at ydelsen ville være omfattet af straffelovens bestemmelser, hvis ydelsen her i landet blev givet af en virksomhed til en privat person, virksomhed, organisation eller forening. Det er efter forslaget således uden betydning, at den foretagne bestikkelse ikke er strafbar efter straffelovens bestemmelse, fordi den er ydet i en fremmed stat, hvor bestikkelse er lovlig.

Samtidig foreslås det, at der heller ikke skal være fradragsret for udgifter til bestikkelse af voldgiftsdommere, der er omfattet af straffelovens § 304 a.

Endelig foreslås den gældende bestemmelse ændret som følge af den ændrede ordlyd af straffelovens § 144.

3.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

3.2.1. Gældende ret

I momsloven er der fastsat regler for, hvem der har pligt til at afregne moms af en given transaktion. De tilsvarende regler findes i momssystemdirektivet.

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren (den sælgende virksomhed), der er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion. Dog findes der flere undtagelser til hovedreglen, hvor det er aftageren af en vare eller ydelse (den købende virksomhed), som er betalingspligtig for momsen. Hermed bliver det samme virksomhed, der skal indbetale salgsmomsen og fradrage købsmomsen. I disse situationer taler man om såkaldt omvendt betalingspligt for moms.

De fleste regler i momsloven om omvendt betalingspligt vedrører grænseoverskridende transaktioner, dvs. situationer hvor leverandør og aftager er hjemmehørende i forskellige lande. Der findes dog også i den gældende momslov regler om omvendt betalingspligt for ren indenlandsk handel med visse varer og tjenesteydelser, som erfaringsmæssigt kan være udsat for svig, nemlig handel med CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalskrot.

Momslovens regler om omvendt betalingspligt finder i alle tilfælde kun anvendelse på salg til afgiftspligtige personer, dvs. virksomheder, hvor det efterfølgende er muligt at gennemføre en momskontrol. Private købere er således ikke omfattet af reglerne.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at brugen af omvendt betalingspligt udvides til også at omfatte indenlandske leverancer af mobiltelefoner og bærbare computere m.v., således at den omvendte betalingspligt bliver hovedreglen, når der er tale om handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere såvel nationalt som internationalt.

Normalt er det leverandøren, der indbetaler salgsmomsen, mens aftageren, afhængig af sin fradragsret, kan fratække købsmomsen. Brug af omvendt betalingspligt kan sikre staten mod indtægtstab ved manglende afregning af moms, idet pligten til at afregne moms flyttes fra den sælgende virksomhed til den købende virksomhed. Omvendt betalingspligt kan derved forhindre misbrug af momsreglerne.

Ved at indføre omvendt betalingspligt kan momssvig bekæmpes, idet forpligtelsen til at afregne moms flyttes til den købende virksomhed, som angiver og fradrager momsen samtidig. Derved samles pligten til at angive salgsmoms og retten til at fradrage købsmoms hos én og samme virksomhed.

En udvidelse af reglerne om omvendt betalingspligt for moms på mobil- og computerelektronikområdet vil således styrke virksomhedernes retssikkerhed, da hver enkelt virksomhed selv bliver ansvarlig for afregningen af moms og dermed kan undgå at blive involveret i sager, hvor der kan rejses tvivl om momsindbetalingen.

3.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

3.3.1. Gældende ret

Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 omhandler indgriben fra toldmyndighederne over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og er et vigtigt element i EU's strategi til beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Forordningen dækker imidlertid ikke alle intellektuelle ejendomsrettigheder, ligesom visse krænkelser er udelukket fra dens anvendelsesområde.

Forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, men det er nødvendigt at supplere med nationale bestemmelser, for så vidt angår selve administrationen af forordningen. Den eksisterende varemærkeforfalskningslov fastlægger således regler om, hvem der administrerer bestemmelserne, toldmyndighedernes adgang til lokaler m.v. og sanktioner for overtrædelse af de enkelte artikler. Den nuværende lov giver i § 5 a adgang til at anvende den i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, artikel 11, fastlagte frivillige forenklede procedure for tilintetgørelse af varer under toldkontrol.

3.3.2. Lovforslaget

Formålet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 er at styrke og præcisere bestemmelserne om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved at udvide anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1383/2003, så den f.eks. også omfatter krænkelse af handelsnavne og brugsmønstre.

Med forordningen er bl.a. indført en forenklet procedure for tilintetgørelse af varer, som gør det muligt for toldmyndighederne at lade varer tilintetgøre uden at skulle igennem retslige procedurer. Proceduren forudsætter dog, at indehaveren af vareren ikke aktivt har modsat sig tilintetgørelsen inden for en nærmere fastsat frist. For så vidt angår småforsendelser, gør forordningen det endvidere muligt at tilintetgøre varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, og som er dækket af en forudgående anmodning fra rettighedshaveren, uden at denne hver gang bliver inddraget.

Som konsekvens af, at den nye forordning træder i kraft den 1. januar 2014, foreslås i den forbindelse en række ændringer af varemærkeforfalskningsloven. For de fleste ændringers vedkommende er der alene tale om ændringer, der er en følge af ændrede henvisninger til den nye forordning.

I lyset af at den hidtil forenklede og frivillige procedure for vares tilintetgørelse under toldkontrol ved mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsret er blevet gjort obligatorisk, foreslås det endvidere, at lovens § 5 a ophæves, idet bestemmelsens oprindelige formål var at muliggøre anvendelsen af den forenklede procedure i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger.

3.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

Der er tale om en præcisering af § 8, stk. 1, nr. 7, i tinglysningsafgiftsloven. Ændringen medfører ikke materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger.

3.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

3.5.1. Gældende ret

Konkursloven og opkrævningsloven indeholder bestemmelser, som omfatter lov om mineralvand m.v.

3.5.2. Lovforslaget

Som følge af, at lov om afgift af mineralvand m.v. ophæves den 1. januar 2014, foreslås der foretaget konsekvensrettelser af konkursloven og opkrævningsloven.

3.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

3.6.1. Gældende ret

Ved lov nr. 254 af 30. marts 2011 blev der gennemført en ændring af selskabsskattelovens regler for subjektiv skattepligt for selskaber m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Der blev indført en generel skattepligt for alle selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Denne bestemmelse har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 24. november 2010 eller senere.

Selskaber og foreninger m.v. er således skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, såfremt de er omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Herudover er selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, i det omfang ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og der sker fordeling af overskuddet i forhold til den kapital, som deltagerne har indskudt i selskabet eller foreningen m.v. Skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, omfatter endvidere selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 2 C.

Når et selskab eller en forening m.v. er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, omfatter skattepligten alle foreningens m.v. indtægter. Udover indtægter ved erhvervmæssig indkomst vil der bl.a. kunne være tale om indtægter i form af kontingenter fra medlemmer, renteindtægter og fortjeneste ved salg af værdipapirer såsom aktier, obligationer og lign.

Herudover kan foreninger m.v. beskattes som selvstændige skattesubjekter bl.a. efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Foreninger m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattes af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed og fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed.

Ved udvidelsen af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, til også at omfatte selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder var hovedformålet, at SMBA'er i alle tilfælde skulle være omfattet af den fulde skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 254 af 30. marts 2011, at: ”Da selskaber m.v. med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er erhvervsdrivende, bør det sikres, at sådanne selskaber m.v. skattemæssigt behandles efter de samme regler, som gælder for indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber.”

Det har imidlertid vist sig, at flere skattepligtige end oprindeligt tilsigtet er blevet omfattet af den fulde skattepligt. § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder omfatter således ikke blot SMBA'er, men også foreninger med begrænset ansvar og visse andelsselskaber med begrænset ansvar. Disse selskaber og foreninger var i vidt omfang tidligere omfattet af skattepligten efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Disse selskaber og foreninger var derfor tidligere kun skattepligtige af deres erhvervsmæssige indkomst, men er ved lovændringen tilsvarende blevet skattepligtige af deres fulde indkomst. Dette betyder, at disse foreninger ved lovændringen f.eks. er blevet gjort skattepligtige af kontingentindtægter og kapitalgevinster. Der er bl.a. eksempler på, at større medlemsforeninger er blevet omfattet af skattepligten, selv om dette ikke var tilsigtet.

3.6.2. Lovforslaget

Ved lov nr. 616 af 12. juni 2013 er der vedtaget en ændring af bl.a. selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, der bevirker, at det efter lovens ikrafttræden ikke længere er muligt at stifte SMBA'er. De SMBA'er, der er stiftet frem til den 1. januar 2014, vil fortsat lovligt kunne bestå.

Da flere skattepligtige end oprindeligt tilsigtet er blevet omfattet af den fulde skattepligt, og da det fremadrettet ikke er muligt at stifte SMBA'er, foreslås det at ændre selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, således at den generelle henvisning til § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder udgår. Det foreslås i stedet at indføre en generel skattepligt for registrerede SMBA'er, dvs. SMBA'er, der er registrerede i Erhvervsstyrelsens it-system. Registrerede SMBA'er stiftet frem til 1. januar 2014 vil således efter forslaget være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, uanset hvordan de eventuelt fordeler overskud mellem selskabsdeltagerne.

Forslaget medfører samtidig, at de selskaber, foreninger m.v., der ikke er SMBA'er, efter omstændighederne overgår til beskatning efter selskabsskattelovens andre bestemmelser, dvs. som udgangspunkt efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Det foreslås, at ændringen har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Da de pågældende foreninger m.v. ikke har været tiltænkt omfattet af selskabsskattelovens

§ 1, stk. 1, nr. 2, foreslås det, at foreninger m.v., der ved lov nr. 254 af 30. marts 2011 er blevet skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 2 - bortset fra SMBA'er - kan træffe et valg om ikke at være omfattet af denne skattepligt med tilbagevirkende kraft. Foreningen m.v. vil herefter som udgangspunkt være omfattet af den skattepligtsbestemmelse, de var omfattet af, inden de overgik til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Konsekvensen er således, at den pågældende forening behandles, som om den aldrig har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at en forening m.v., der har kalenderårsregnskab og oprindeligt var omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, men som følge af lov nr. 254 af 30. marts 2011 har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for indkomstårene 2011, 2012 og 2013 kan vælge at blive omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, for disse indkomstår.

Hvis foreningen m.v. ønsker at udnytte denne valgmulighed, kræver dette, at der sker meddelelse til SKAT.

Foreninger, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, 3 a eller 4, påvirkes ikke af forslaget. Disse skattesubjekter omfattes således fortsat af reglerne for formuebeskattede andelsforeninger, brugsforeninger eller aktieselskabsbeskattede andelsforeninger.

3.7 Ændring af tobaksafgiftsloven

3.7.1. Gældende ret

Ved lov nr. 947 af 20. december 1999 blev der i tobaksafgiftsloven indført regler om tvungen brug af et EU-system for forhåndsunderretning for tobaksforsendelser.

Ordningen betyder, at danske virksomheder ved afsendelse af cigaretter til andre EU-lande eller i forbindelse med eksport til tredjelande, via et andet EU-land inden afsendelsen skal varsle skattemyndighederne om afsendelsen.

Proceduren for forhåndsunderretningen var oprindeligt tiltænkt at være papirbaseret. Ordningen blev etableret indenfor rammerne af artikel 19 i Rådets direktiv 1992/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for afgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (cirkulationsdirektivet).

Det følger af ovennævnte lov, at reglerne for forhåndsunderretning først træder i kraft efter skatteministerens nærmere bestemmelser. Reglerne er imidlertid aldrig sat i kraft.

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af ovennævnte direktiv 1992/12/EØF, gennemført.

3.7.2. Lovforslaget

Med det nye direktiv blev den hidtidige papirbaseret kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer, erstattet med en obligatorisk elektronisk kommunikeret procedure for kontrol af varetransporten indenfor EU.

Som konsekvens heraf er den papirbaserede kontrolprocedure gjort overflødig.

De relevante bestemmelser i lov nr. 947 af 20. december 1999 foreslås derfor ophævet.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

Forslaget om justering af reglerne for virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse har begrænset provenumæssig virkning.

4.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandske leverancer af mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere har til formål at hindre momskaruselsvig på området og dermed forhindre et utilsigtet provenutab for statskassen.

4.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser.

4.4. Præcisering af tingslysningssafgiftsloven

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser.

4.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser.

4.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Med lovforslaget målrettes den udvidelse af den fulde skattepligt for visse foreninger og selskaber, der skete med lov nr. 254 af 30. marts 2011, til alene at omfatte SMBA'er, som det oprindeligt var tilsigtet. Herved bortfalder der et utilsigtet merprovenu fra og med indkomståret 2011. Der er ikke holdepunkter for et egentligt provenuskøn herover, men rent skønsmæssigt vurderes det realiserede merprovenu ved ændringen at være beskedent.

4.7 Ændring af tobaksafgiftsloven

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Forslaget kan medføre, at der sker en likviditetsforskydning mellem momsregistrerede sælgere og købere. Fortegnet og størrelsesordenen på likviditetsforskydningen afhænger af forholdet mellem kredittiderne ved indbetaling og refusion af moms og den kredittid, der gives mellem de handlende parter.

Ændrede regler for indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Forslaget om ændring af varemærkeforfalskningsloven skønnes at have en mindre, positiv effekt for erhvervslivet, idet forslaget har til formål at begrænse udbuddet af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer på markedet og dermed understøtte de retmæssige varemærkeindehaveres rettigheder m.v.

Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Forslaget om justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. forhindrer en utilsigtet beskatning af visse foreninger og andelsselskaber.

De øvrige forslag skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Forslaget er sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER).]

Forslaget om omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner og bærbare computere m.v. skønnes at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget betyder, at virksomheder, der sælger mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere til andre momsregistrerede virksomheder, ikke længere skal opkræve moms af salget. Det er i stedet køberen, der skal beregne og betale momsen. I praksis angiver og fradrager købervirksomhederne (i det omfang de er almindelige, momspligtige virksomheder med fuld fradragsret) momsen samtidig, uden rent faktisk at betale til statskassen. Således fjernes muligheden for at begå svig, samtidig med at købervirksomhederne opnår en likviditetsmæssig fordel.

De øvrige forslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.
Momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra c, d, og h, giver medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Lovændringen kan gennemføres uden forudgående godkendelse fra EU. Danmark skal dog underrette EU's Momsudvalg, jf. direktivets artikel 398 om den gennemførte foranstaltning om omvendt betalingspligt, jf. artikel 199 a, stk. 2.

Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Lovforslaget om en ændring af vareforfalskningsloven er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, der træder i kraft den 1. januar 2014 og erstatter Rådets tidligere forordning (EF) nr. 1383/2003.

Selv om forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, er der – i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013 – behov for at tilpasse varemærkeforfalskningsloven på en række områder.

Med artikel 23 i forordning (EU) nr. 608/2013 er den hidtil valgfrie, forenkede procedure for varers tilintetgørelse under toldkontrol ved mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsret gjort obligatorisk. I lyset heraf foreslås varemærkeforfalskningslovens § 5 a ophævet, idet bestemmelsen oprindeligt blev indført for at muliggøre anvendelsen af den forenkede procedure i dansk ret, og den er derfor – med forordning (EU) nr. 608/2013 – gjort overflødig.

De øvrige ændringer til varemærkeforfalskningsloven har primært til formål at tilrette lovens enkelte henvisninger til forordning (EU) nr. 608/2013's artikelanvisninger.

Forslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er sendt til høring hos Advokatrådet, AgroSkat as, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, ATP, Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, Cepos, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Skibshandlerforening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, DANVA, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Domstolsstyrelsen, DVCA,

Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen - Team Effektiv Regulering, FDM, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Bryghuse, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Forsikring og Pension, FTF, Horesta, Håndværksrådet, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, ISOBRO, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Politidirektøren i København, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, retssikkerhedschefen i SKAT, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Sammenslutningen af Danske Havne, SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien, Transparency International Danmark, Videntretet for Landbrug, VisitDenmark, VP Securities A/S og Ældre Sagen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandske leverancer af mobiltelefoner og bærbare computere m.v. har til formål at hindre momskarruselsvig på området og dermed forhindre et utilsigtet provenutab for statskassen. De øvrige ændringer har ikke nævneværdige provenumæssige virkninger.	Justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. medfører bortfald af et utilsigtet merprovenu fra 2011.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ikke nævneværdige administrative konsekvenser.	Ikke nævneværdige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ændring af varemærkeforfalskningsloven skønnes at have mindre positiv effekt for erhvervslivet, idet forslaget har til formål at begrænse udbuddet af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer på markedet og dermed understøtte de retmæssige varemærkeindehaveres rettigheder.	Ingen.

	<p>heder m.v.</p> <p>Justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. forhindrer en utilsigtet beskatning af visse foreninger og andelsselskaber.</p> <p>De øvrige ændringer skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget om omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner og bærbare computere m.v. skønnes at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p><i>Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v.</i></p> <p>Momssystemdirektivet giver medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere. Lovændringen kan gennemføres uden godkendelse fra EU. Danmark skal dog underrette EU's Momsudvalg om gennemførelsen.</p> <p><i>Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer</i></p> <p>Lovforslaget om en ændring af vareforfalskningsloven er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, der træder i kraft den 1. januar 2014 og erstatter Rådets tidligere forordning (EF) nr. 1383/2003. Selv om forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, er der – i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013 – behov for at tilpasse varemærkeforfalskningsloven på en række områder.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formålet med lovændringen er at sikre, at virksomheder, der er fuldt eller begrænset skattepligtige her i landet, under ingen omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelsen er foregået i en fremmed stat m.v., hvor bestikkelsen er lovlig.

Det sker ved at udvide reglerne i ligningslovens § 8 D, så bestemmelsen også omfatter bestikkelse til private personer, virksomheder, organisationer og foreninger.

Med forslaget ændres reglerne om virksomheders fradrag, således at det direkte af lovgivningen fremgår, at en virksomhed ikke kan fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelsen er lovlig eller ulovlig efter lovgivningen i den stat, hvor bestikkelsen finder sted.

Bedømmelsen af, hvornår en ydelse kan anses for at være bestikkelse, er knyttet til den danske standard, som den fremgår af straffeloven.

Efter straffelovens § 144 kan den person, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, straffes med fængsel eller bøde. Da bestemmelsen i ligningslovens § 8 D blev indsat ved lov nr. 1097 af 29. december 1997 om ændring af ligningsloven (Ophævelse af fradragsretten for udgifter til bestikkelse) omfattede straffelovens § 144 alene bestikkelse af danske embedsmænd. Ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.) blev straffelovens § 144 udvidet til også at omfatte embedsmænd i udenlandsk og i international tjeneste. Der er derfor ikke længere behov for direkte at henvise til udenlandsk og international tjeneste i bestemmelsen, da det nu fremgår direkte af straffeloven. Henvisningen foreslås derfor fjernet.

Efter straffelovens § 299, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år den, som ved varetagelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre på pligtstridig måde modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan gave eller anden fordel.

Forslaget til ny § 8 D, 1. pkt., er knyttet til de ydelser, der er omfattet af straffelovens § 299, stk. 2. Det er ikke afgørende, hvorledes ydelsen til den private modtager betegnes, f.eks. provision, kommission, konsulenthonorar eller direkte som bestikkelse. Det afgørende er, om ydelsen har en sådan karakter, at den er omfattet af definitionen af bestikkelse i straffelovens § 299, stk. 2. I den foreslåede bestemmelse er tydeliggjort, at der ikke er fradragsret for de

nævnte ydelser, uanset om modtageren modtager bestikkelsen i Danmark, Færøerne eller Grønland eller i en fremmed stat.

Efter straffelovens § 304 a, stk. 2, straffes den, der her i landet eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, og som under udøvelsen af dette hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, med bøde eller fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen i ligningslovens § 8 D udvides efter forslaget til også at omfatte denne situation, jf. forslaget til ny § 8 D, 1. pkt.

Det er tilstrækkeligt for, at ydelsen ikke er fradragsberettiget, at ydelsen ville være omfattet af straffelovens bestemmelser, hvis ydelsen her i landet blev givet til en privat person, virksomhed, organisation, forening, embedsmand eller voldgiftsdommer, jf. den foreslåede § 8 D, 3. pkt.

Bestemmelsen omfatter både selskaber og personligt ejede virksomheder. Efter straffelovens § 306, stk. 1, kan der således pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af straffelovens § 299, nr. 2, 2. led, om aktiv bestikkelse i private retsforhold.

Efter straffelovens § 6 er der dansk straffemyndighed over handlinger, som foretages i Danmark. Efter straffelovens § 7 er der tillige dansk straffemyndighed over handlinger begået i udlandet af en person, der har dansk indfødsret eller er bosat her i landet, hvis handlingen tillige er strafbar efter den dér gældende lovgivning. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

Udgifter til bestikkelse, der er knyttet til handlinger, der i henhold til ovennævnte bestemmelser er strafbare og underlagt dansk straffemyndighed, anses i alle tilfælde allerede i dag efter praksis for driftsfremmede og dermed ikke fradragsberettigede efter bestemmelsen i statskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Dette gælder også udgifter, der i regnskabet er forklædt som lovlige driftsudgifter, men som reelt dækker over udgifter til bestikkelse.

Den foreslåede udvidelse af ligningslovens § 8 D omfatter også de situationer, hvor en virksomhed, der er skattepligtig her i landet, i en fremmed stat udbetaler en ydelse, der ville være strafbar, hvis den blev udbetalt her i landet, men som ikke er strafbar i den pågældende stat. Selv om virksomheden ikke kan straffes her i landet for den ”lovlige” bestikkelse, foreslås det, at der alligevel ikke er fradragsret ved indkomstopgørelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Noten til momsloven indeholder en opremsning af de direktiver, som er gennemført ved loven. Da dette lovforslag gennemfører et direktiv om ændring af momssystemdirektivet, skal dette nævnes i noten.

Til nr. 2 og 3

De foreslåede ændringer i § 2, nr. 2 og 3, er konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring i § 2, nr. 4.

Til nr. 4

Af hensyn til bekæmpelse af svig foreslås det at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Hovedreglen i momsloven § 46, stk. 1, er, at det er sælgeren af en vare eller ydelser, der er ansvarlig for at indbetale momsen til staten. Dog findes der adskillige undtagelser til hovedreglen, hvor det er køberen af en vare eller en ydelse, som er gjort betalingspligtig for momsen. Når køber er forpligtet til at indbetale momsen til staten i stedet for som normalt sælger, kaldes det omvendt betalingspligt.

I den gældende momslov er der regler om omvendt betalingspligt for køb af varer og ydelser fra udlandet (§ 46, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, samt § 46, stk. 2), køb af investeringsguld m.v. (§ 46, stk. 1, nr. 4), køb af gas og elektricitet fra en udenlandsk leverandør (§ 46, stk. 1, nr. 5), køb af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter fra en virksomhed her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 6) og køb af metalskrot fra en virksomhed her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 7).

De foreslås, at de gældende bestemmelser i momsloven om omvendt betalingspligt udvides med køb af mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 8), køb af integrerede kredsløbsanordninger fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 9) og køb af spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 10).

De foreslåede bestemmelser finder kun anvendelse på afgiftspligtige personers handel. Den omvendte betalingspligt gælder imidlertid både for virksomheder med momspligtige og momsfrie aktiviteter. Det bemærkes, at det samtidig foreslås, at de afgiftspligtige købere, der bliver betalingspligtige for momsen af købet, skal momsregistreres, jf. bemærkningerne til nr. 5.

Mobiltelefoner

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 8, omfatter alle former for mobile telefonapparater, der er fremstillet eller tilpasset til anvendelse i forbindelse med et net med licens og

benyttet på specifikke frekvenser, uanset om de har anden anvendelse eller ej. Dette svarer til definitionen i momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra c. Bestemmelsen omfatter således også smartphones.

Integrerede kredsløbsanordninger

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 9, omfatter integrerede kredsløbsanordninger såsom mikroprocessorer og centrale databehandlingsenheder i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter. Dette svarer til definitionen i momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra d.

Spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 10, omfatter levering af spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere, således som det fremgår af momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra h. Om forståelsen af ordet spillekonsoller bemærkes, at dette tager sigte på maskiner, hvis objektive karakteristika og primære funktion viser, at de er bestemt til underholdningsformål (spil), men dog med undtagelse af sådanne apparater og maskiner, som aktiveres af mønter, pengesedler, bankkort, spillemærker eller lignende betalingsmidler.

Til nr. 5

Lovforslagets § 2, nr. 5, er en konsekvens af de foreslåede nye bestemmelser i momslovens § 46, stk. 1, nr. 8, 9 og 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Det foreslås her, at den gældende bestemmelse i momslovens § 50 b om registrering i relation til omvendt betalingspligt udvides, således at alle afgiftspligtige personer her i landet, der indkøber mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere fra virksomheder etableret her i landet, skal momsregistreres, idet de bliver betalingspligtige for momsen af købet.

Langt de fleste danske virksomheder, der indkøber mobil- og computerelektronik fra virksomheder her i landet, vil dog i forvejen være registreret af andre årsager og allerede have et momsnummer. For det første skal alle virksomheder med en omsætning på over 50.000 kr. årligt momsregistreres. Desuden er en del virksomheder med kun momsfri aktiviteter (f.eks. tandlæger) allerede i dag registreret for erhvervelser fra andre EU-lande (fjernkøb på over 80.000 kr. årligt), og atter andre er registreret for levering af nye transportmidler til andre EU-lande.

I forbindelse med indførelsen af omvendt betalingspligt for moms på metalskrot (lov nr. 590 af 18. juni 2012) blev den gældende bestemmelse i momslovens § 50b ved en fejl ikke udvidet med en henvisning til momslovens § 46, stk. 1, nr. 7. Derfor foreslås det af systematiske grunde, at der i momslovens § 50b også indsættes en henvisning til momslovens § 46, stk. 1,

nr. 7.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at lovens titel ændres, så titlen affattes i overensstemmelse med titlen på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013.

Ændringen er foreslået, da den gældende forordning, Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 med senere ændringer, ophæves og - med de undtagelser der gælder efter den nye forordnings artikel 40, stk. 2, litra a og b - fra den 1. januar 2014 erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Selv om loven ikke har en formel populærtitel, betegnes den allerede i dag ofte i praksis som varemærkeforfalskningsloven. Da det ikke forventes, at lovens lange titel vil blive almindeligt anvendt i praksis, foreslås det, at betegnelsen varemærkeforfalskningsloven også formelt indføres som lovens populærtitel.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 1 og 2, er en følge af, at den gældende forordning, Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 med senere ændringer ophæves og - med de undtagelser der følger af den nye forordnings artikel 40, stk. 2, litra a og b - fra den 1. januar 2014 erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Til nr. 3, 4 og 8

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 har en række af de bestemmelser, som i dag fremgår af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, fået en ny struktur og dermed også en ny placering i forordningen. En række bestemmelser er blevet delt op i flere selvstændige artikler, mens andre har fået nye numre. Der henvises til sammenligningstabellen i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Som konsekvens af den ændrede struktur og nummerering af en række af de hjemler i forordningen, som der i dag henvises til i selve loven, foreslås disse henvisninger ændret i overensstemmelse med artikelangivelsen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Hjemlen til indgriben efter Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 fremgår af forordningens kapitel II, mens hjemlen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, fremgår af kapitel III. Endvidere foreslås ændringer i henvisningerne til forordningens relevante artikler gennemført, for så vidt angår reglerne om suspension, besigtigelse og stikprøver

af varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet. Disse hjemler fremgår af artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, mens hjemlen i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) nr. 608/2013 i stedet fremgår af henholdsvis artikel 17 og 19.

Tilsvarende foreslås, at henvisningen i lovens § 7 til artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, som konsekvens af den nye struktur i forordningen, ændres til artikel 25.

Der er med forslaget alene tale om konsekvensændringer således, at lovens henvisninger til de enkelte artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 er korrekte.

Til nr. 5

Ændringen er foreslået, da den kompetente myndighed, der i Danmark er de almindelige domstole, i den nuværende forordning (EF) nr. 1383/2013 omtales i artikel 9, stk. 2, mens de i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 608/2013 omtales i artikel 23, stk. 1, sidste afsnit.

Til nr. 6

Artikel 11 i Rådets forordning (EF) 1383/2003 giver medlemsstaterne mulighed for i overensstemmelse med national lovgivning at fastsætte, at der anvendes en forenklet procedure, hvor toldmyndighederne har mulighed for at varerne tilintetgøres under toldkontrol, når SKAT har suspenderet frigivelsen af eller taget varer, der er under mistanke for krænkelse af en intellektuel ejendomsret, i bevaring.

Der er med den gældende bestemmelse i lovens § 5 a skabt mulighed for, at den forenkledede procedure i artikel 11 kan anvendes i Danmark.

Med artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 er den forenkledede procedure i artikel 11 Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 imidlertid gjort obligatorisk for medlemslandene at anvende, hvis betingelserne i forordningens artikel 23 er opfyldte.

Eftersom lovens § 5 a blev indført, fordi artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 gav medlemslandene mulighed for efter eget valg at fastsætte anvendelsen af den forenkledede procedure, er bestemmelsen i § 5 a med indførelsen af artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 gjort overflødig, fordi den forenkledede procedure nu er obligatorisk.

Det foreslås derfor, at lovens § 5 a ophæves.

Til nr. 7

Oversigten i artikel 2 over hvilke varer, der krænker en intellektuel ejendomsret, har med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ændret struktur.

På baggrund heraf foreslås henvisningen til artikel 2, stk. 1, ændret til artikel 2, nr. 1-7.

Til § 4

Til nr. 1

Ved lov nr. 789 af 28. juni 2013 ophæves lov om afgift af mineralvand m.v. den 1. januar 2014. Der er tale om en konsekvensændring i konkursloven som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.

Til § 5

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at nr. 16 i opkrævningslovens bilag 1, liste A, ophæves, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Ved lov nr. 789 af 28. juni 2013 ophæves lov om afgift af mineralvand m.v. den 1. januar 2014. Som konsekvens heraf foreslås det, at nr. 16 i opkrævningslovens bilag 1, liste A, ophæves.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås at ændre skattepligtsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, således at foreninger m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke automatisk omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Derimod vil det fremgå udtrykkeligt af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, at registrerede selskaber med begrænset ansvar omfattes af denne skattepligtsbestemmelse.

Det foreslås således som betingelse for, at et SMBA er omfattet af skattepligten efter § 1, stk. 1, nr. 2, at det er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som et SMBA.

Øvrige selskaber og foreninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsen som omfattet af § 3 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, vil ikke automatisk være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, men kan efter omstændighederne være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, efter bestemmelsens øvrige kriterier. Disse kriterier er, at der er tale om selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler over-

skuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, samt selskaber omfattet af § 2 C.

For de foreninger m.v., der ved lovændringen ikke længere omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, vil der konkret skulle foretages en vurdering af, hvilken skattepligtsbestemmelse de herefter omfattes af. For en række foreninger vil dette betyde, at de fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Ved overgangen finder skattelovgivningens almindelige regler for overgang i beskatningsform anvendelse. Hvis en forening m.v. således overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, medfører det ophørsbeskatning af samtlige foreningens aktiver og passiver.

Til § 7

Til nr. 1

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at der i bestemmelsen om afgiftsfri tinglysning rettelig henvises til tinglysningslovens § 47 g, stk. 1, og § 47 g, stk. 5. Ændringen er alene af teknisk karakter.

Til § 8

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 er den tidligere papirbaserede kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer, erstattet med en obligatorisk elektronisk kommunikeret procedure for kontrol af varetransporten indenfor EU. Henset til at den gældende bestemmelse i § 3, nr. 4-8, i lov nr. 947 af 20. december 1999 har mistet sin betydning og bestemmelsen siden lovens vedtagelse ikke er blevet sat i kraft, foreslås bestemmelsen derfor ophævet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 2

Det foreslås, at § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Til stk. 3

Som konsekvens af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v. foreslås, at nr. 16 i bilag 1, liste A, i opkrævningsloven ophæves. Da afgiftstilsvaret for december 2013 skal angives og betales senest den 15. januar 2014, foreslås virkningstidspunktet for nr. 16's ophævelse at blive den 16. januar 2014. Hvis et afgiftstilsvaret, der skulle have været angivet senest den 15.

januar 2014, bliver angivet for sent, vil forholdet skulle behandles efter de hidtidigt gældende regler.

Til stk. 4

Efter forslaget gives ændringen virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere. Dette medfører, at de foreninger m.v., der oprindeligt ikke var tiltænkt at være omfattet af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, ophører med at være omfattet af denne bestemmelse med virkning fra det indkomstår, der påbegyndes fra og med den 1. januar 2014, dvs. ved kalenderårsregnskab med virkning fra indkomståret 2014. For foreninger m.v. med bagudforskuet indkomstår vil ændringen have virkning fra indkomståret 2015.

Det foreslås også, at de foreninger m.v., der ikke omfattes af den nye formulering af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, får mulighed for at vælge, at ændringen har tilbagevirkende kraft for dem. SMBA'er, der omfattes af den nye formulering af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, får ikke denne mulighed. Tilsvarende gælder selskaber m.v., som også fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, fordi de fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital. Muligheden for at vælge, at ændringen får tilbagevirkende kraft, gælder herefter for de selskaber, foreninger m.v., der er omfattet af § 3 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, men som ikke fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Hvis en forening m.v. ønsker at udnytte muligheden for at undgå beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, kræver det, at foreningen m.v. meddeler SKAT, at man ønsker at gøre brug af denne valgmulighed.

Konsekvensen af dette valg er, at skatteansættelsen skal genoptages for de indkomstår, hvor foreningen m.v. har været skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, såfremt der for de pågældende indkomstår er forskel på indkomstopgørelsen opgjort efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, og f.eks. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Genoptagelsen forudsætter, at foreningen m.v. stilles, som om beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, ikke har fundet sted. Herunder skal de skattemæssige virkninger af en eventuel sambeskatning neutraliseres.

Det foreslås, at muligheden for at træffe valg om at ændre skattepligt med tilbagevirkende kraft kan foretages indtil 1 måned efter SKATs seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreningen m.v. har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Konsekvensen af at vælge, at ændringen har tilbagevirkende kraft, er, at der skal foretages en vurdering af, hvilken anden bestemmelse i selskabsskatteloven selskabet eller foreningen er omfattet af. Vurderingen foretages ud fra de generelle kriterier, der gælder for de enkelte skattepligtsbestemmelser i selskabsskatteloven. Som oftest vil der dog være tale om, at selskabet

eller foreningen omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Foreninger m.v., der vælger, at ændringen skal have tilbagevirkende kraft, og som er blevet skatteansat som skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, har samtidig mulighed for at ændre allerede foretagne skattemæssige af- og nedskrivninger efter § 3 i bekendtgørelse nr. 1287 af 13. december 2005 om efterfølgende af- og nedskrivninger m.v. Der skal således indgives ansøgning til SKAT senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, hvor der ønskes foretaget ændringer. Det vil sige, at foreninger m.v., hvis indkomstår følger kalenderåret og således er blevet fuldt skattepligtige den 1. januar 2011, skal indgive ansøgning til SKAT senest den 31. december 2014 for at kunne ændre for indkomståret 2011.

Såfremt en forening m.v. er blevet skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men ikke er blevet skatteansat, som om foreningen m.v. er omfattet af denne bestemmelse for tidligere indkomstår, f.eks. som følge af, at foreningen m.v. ikke har været opmærksom på, at den har været omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil denne forening kunne vente med at meddele SKAT, at der ønskes beskatning efter den hidtidige skattepligtsbestemmelse helt frem til en måned efter SKATs seneste frist for at genoptage skatteansættelsen. Foreninger, som ikke er opmærksomme på, at der burde være selvangivet efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, risikerer således ikke at miste muligheden for at få genoptaget skatteansættelsen.

Såfremt en forening m.v. ikke træffer et valg om at undgå beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, er foreningen skattepligtig af samtlige indtægter fra 1. januar 2011 til 31. december 2013, såfremt indkomståret følger kalenderåret. Alle foreningens indtægter vil herefter være skattepligtige – herunder finansielle indtægter – ligesom eventuelle kontingentindtægter fra medlemmerne vil være skattepligtige. Herudover vil foreningen m.v. blive op-hørsbeskattet ved overgangen fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvis overgangen sker til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, fra og med indkomståret 2014, jf. bemærkningerne til forslaget § 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Bilag 1

Gældende regler	Lovforslaget
<p>[ligningsloven]</p> <p>§ 8 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikkelse som nævnt i straffelovens § 144 til en person, der er ansat, udnævnt eller valgt til tjeneste eller hverv ved lovgivende, administrative og dømmende organer, uanset om det er for Danmark, Færøerne eller Grønland eller en fremmed stat, herunder lokale myndigheder eller politiske underafdelinger, eller for en international organisation, som er dannet af stater, regeringer eller andre internationale organisationer.</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 8 D affattes således:</p> <p>”§ 8 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikkelse som nævnt i straffelovens § 144, § 299, stk. 2, og straffelovens § 304 a, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder anvendelse, uanset om den nævnte bestikkelse er lovlig efter lovgivningen i den stat, hvor udgiften til bestikkelse er afholdt. Afgørende er alene, om den nævnte bestikkelse ville være strafbar efter straffelovens §§ 144, 299, stk. 2, eller 304 a, hvis bestikkelsen var foregået her i landet.”</p>
<p>[momsloven]</p> <p>¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv</p>	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013 som ændret ved § 4 i lov nr. 789 28. juni 2013 og ved § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I fodnoten til lovens titel indsættes efter ”side 1”:</p>

86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

”, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (EU-Tidende 2013, L 201, s. 4-6)”.

for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.

²⁾ I lov nr. 520 af 12. juni 2009, som ændret ved § 7, nr. 3, i lov nr. 1361 af 8. december 2010, fastsættes i § 3, stk. 3, at virksomheder omfattet af afgiftspligten i momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra b, som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 520 af 12. juni 2009, kan anmode told- og skatteforvaltningen om godtgørelse af afgift på udgifter til byggemodning, advokat, revisor m.v. afholdt inden den 1. januar 2011, når leveringen af byggegrun-

den eller den særskilte levering af en bebygget grund sker med afgift efter den 1. januar 2011. Godtgørelsen omfatter fradragsberettigede byggemodningsudgifter m.v., der ikke tidligere er fradraget, og gives i forbindelse med det afgiftspligtige salg. Anmodningen om godtgørelse skal indsendes samtidig med angivelsen af afgift vedrørende salget. For grunde, der ikke er solgt 5 år efter den 1. januar 2011, kan godtgørelse gives ved udgangen af 2015. Udgifterne skal kunne dokumenteres på anmodning af told- og skatteforvaltningen, og dokumentationen skal opbevares i 5 år efter anmodningstidspunktet.

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1) – 5) ---

6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter fra en virksomhed etableret her i landet, eller

7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet.

2. I § 46, stk. 1, nr. 6, udgår: ”eller”.

3. I § 46, stk. 1, nr. 7, ændres ”landet.” til ”landet,”

4. I § 46, stk. 1, indsættes som nr. 8, 9 og 10:

”8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her

<p>§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6.</p>	<p>i landet,</p> <p>9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter fra en virksomhed etableret her i landet, eller</p> <p>10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet.”</p> <p>5. I § 50 b ændres ”af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6” til: ”omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-10”.</p>
<p>[Lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder]</p>	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 20. oktober 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Lovens <i>titel</i> affattes således:</p>

<p>§ 1. Denne lov finder anvendelse på varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om et ændret anvendelsesområde for loven, hvis dette er nødvendigt til gennemførelse af rådsforordninger, der ændrer Rådets forordning nr. 1383/2003.</p> <p>§ 3. Når der er truffet afgørelse om indgriben efter forordningens kapitel II, kan told- og skatteforvaltningen mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til varemottagerens lokaler med henblik på besigtigelse m.v. af de varer, som anmodningen vedrører, såfremt besigtigelsen er nødvendig for myndighedens afgørelse om suspension af frigivelsen af varerne m.v. efter forordningens artikel 9.</p> <p>§ 4. De almindelige domstole er kompetent myndighed efter forordningens artikel 9, stk. 2.</p>	<p>”Lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (Varemærkeforfalskningsloven)”</p> <p>2. § 1 affattes således:</p> <p>”§ 1. Denne lov finder anvendelse på varer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af rådets forordning (EF) nr. 1383/2003.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om et ændret anvendelsesområde for loven, hvis dette er nødvendigt til gennemførelse af forordninger, der ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.</p> <p>3. I § 3, <i>stk. 1</i>, ændres ”forordningens kapitel II” til: ”kapitel III i forordningen”.</p> <p>4. I § 3, <i>stk. 1</i>, og to steder i § 5, <i>stk. 1</i>, ændres »efter forordningens artikel 9” til: »efter forordningens artikel 17”.</p> <p>5. I § 4 udgår: ”efter forordningens artikel 9, stk. 2”</p>
---	---

<p>§ 5 a. Hvis betingelserne i artikel 11 er opfyldt, anvendes den lempeligere procedure, som er beskrevet i artikel 11.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af proceduren.</p> <p>§ 6. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelse her i landet af forordningen, herunder om udtagelse af prøver af varer, om vareprøvers udlevering til rettighedsindehaveren, om behandlingen af varer om hvilke det er fastslået, at de er omfattet af definitionen i forordningens artikel 2, stk. 1, og om adgangen til at klage over afgørelse efter forordningen og loven, herunder at afgørelser, der er truffet af told- og skatteforvaltningen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.</p> <p>§ 7. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder forbuddet i forordningens artikel 16 mod at lade varer, for hvilke det ved afslutningen af proceduren i artikel 9 er fastslået, at de krænker en intellektuel ejendomsret, indføre, overgå til fri omsætning, fjerne fra Fællesskabets toldområde, udføre, genudføre, henføre under en suspensionsordning eller anbringe i frizone (frihavn) eller på frilager.</p>	<p>6. § 5 a ophæves.</p> <p>7. I § 6 ændres ”stk. 1” til: ”nr. 1-7,”.</p> <p>8. I § 7, <i>stk. 1</i>, ændres ”i forordningens artikel 16” til: ”i forordningens artikel 25” og ”i artikel 9” ændres til: ”i artikel 17 og 19”.</p>
---	---

<p>[konkursloven]</p> <p>§ 96...</p> <p>Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Lov om forskellige forbrugsafgifter.2) Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.3) Lov om tobaksafgifter.4) Lov om afgift af konsum-is.5) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.6) Lov om afgift af spiritus m.m.7) Lov om afgift af mineralvand m.v.8) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.9) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.10) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra afgift af elektricitet, naturgas og bygas.11) Lov om afgift af svovl, bortset fra svovlafgift af naturgas.12) Lov om afgift af visse detailsalgs-pakninger og visse poser af papir eller plast m.v.13) Lov om visse miljøafgifter.14) Lov om afgift af affald og råstoffer, dog kun for så vidt angår råstofafgiften.15) Lov om afgift af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).16) Lov om afgift af visse klorerede	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 15. marts 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 429 af 1. maj 2013, foretages følgende ændring:</p> <p>2. § 96, stk. 2, nr. 7, ophæves. Nr. 8-17 bliver herefter nr. 7-16.</p>
---	--

<p>opløsningsmidler. 17) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.</p>	
<p>[Opkrævningslovens]</p> <p>§ 9. Den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, og som fra andre EU-lande har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, skal ved modtagelsen af varerne angive den afgiftspligtige mængde af varerne til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af den, der har modtaget varerne, eller af sælgerens fiskale repræsentant her i landet. <i>Stk. 2.</i> Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-15, 17, 18 og 31, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.</p> <p>Liste A</p> <p>1) Lov om energiafgift af mineralolie-</p>	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 39 i lov nr. 698 af 25. juni 2010, § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011, § 20 i lov nr. 551 af 18. juni 2012 og senest ved § 8 i lov nr. 1395 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none">1. I § 9, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres: ”1-4, 7, 8 og 16” til: ”1-4, 7 og 8”, og i § 9, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, ændres ”5, 6, 9-15, 17, 18 og 31” til: ”5, 6, 9-17 og 30”.2. <i>Bilag 1, liste A, nr. 16</i>, ophæves. <p>Nr. 17-34 bliver herefter nr. 16-33.</p>

<p>produkter m.v.</p> <p>2) Lov om afgift af spiritus m.m.</p> <p>3) Lov om tobaksafgifter, dog kun for så vidt angår afgift efter kapitel 2.</p> <p>4) Lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m.</p> <p>5) Lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).</p> <p>6) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.</p> <p>7) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.</p> <p>8) Lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v.</p> <p>9) Lov om forskellige forbrugsafgifter.</p> <p>10) Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler.</p> <p>11) Lov om afgift af konsum-is.</p> <p>12) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.</p> <p>13) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.</p> <p>14) Lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m.</p> <p>15) Lov om visse miljøafgifter.</p> <p>16) Lov om afgift af mineralvand m.v.</p> <p>17) Lov om afgift af svovl.</p> <p>18) Lov om afgift af antibiotika og væksthæmmere anvendt i foderstoffer.</p> <p>19) Lov om afgift af affald og råstoffer.</p> <p>20) Lov om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift).</p> <p>21) Lov om afgift af elektricitet.</p> <p>22) Lov om afgift af visse flyrejser.</p> <p>23) Lov om afgift af naturgas og bygas.</p> <p>24) Lov om afgift af spildevand.</p> <p>25) Lov om afgift af ledningsført vand.</p> <p>26) Lov om afgift af lønsum m.v.</p>	
--	--

<p>27) Lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.</p> <p>28) Lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.</p> <p>29) Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer.</p> <p>30) Lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.</p> <p>31) Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler).</p> <p>32) Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat.</p> <p>33) Lov om afgift af kvælstofoxider</p> <p>34) Lov om afgift af skadesforsikringer</p>	
<p>[Selskabsskatteloven]</p> <p>§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:</p> <p>- - -</p> <p>2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, selskaber omfattet af § 2 C og selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4,</p>	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret bl.a. ved § 17 i lov nr. 1354 af 12. december 2012, § 1 i lov nr. 1394 af 23. december 2012, § 17 i lov nr. 600 af 12/06/2013, og senest ved § 1 i lov nr. 792 af 28. juni 2013 foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres ”selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4” til: ”registrerede selskaber med begrænset ansvar”.</p>

<p>[Tinglysningsafgiftsloven]</p> <p>§ 8. Afgiftsfri er tinglysning af:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.2) Meddelelser som nævnt i tinglysningslovens § 13 eller andre meddelelser fra politi eller domstole.3) Skifteretsattest, for så vidt den tinglyses som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving.4) Begæring om bosondring efter § 43 i lov om ægteskabets retsvirkninger.5) Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v.6) Rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.7) Underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, § 42 d, stk. 3, § 42 j, stk. 3, eller § 47, stk. 2, eller § 47 e, stk. 5, samt videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden panthaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, § 42 d, stk. 7, § 42 j, stk. 7, eller § 47, stk. 6, eller § 47 e, stk. 9.8) Overdragelse til eje eller pant af et allerede tinglyst pantebrev til en anden panthaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb.	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 295 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 8, <i>stk. 1, nr. 7</i>, ændres ”§ 47 e, stk. 5,” til: ”§ 47 g, stk. 1,”, og ”§ 47 e, stk. 9,” ændres til: ”§ 47 g, stk. 5,”.</p>
--	---

<p>9) Påtegning i medfør af tinglysningslovens § 29 b, stk. 2, 2. pkt.</p> <p>10) Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende formuer tilhørende umyndige personer og ikkeerhvervsdrivende fonde, når formuen bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling.</p> <p>11) Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende båndlagt arv eller gave, som bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling.</p> <p>12) En respektpåtegning på et pantebrev tinglyst før den 8. september 2009, når denne påtegning er bortfaldet ved digitaliseringen af pantebrevet.</p> <p>13) Påtegning på servitutter og andre tinglyste dokumenter, som alene har til formål at tilføje eller slette påtaleberettigede.</p>	
<p>[Tobaksafgiftsloven]</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret ved § 24 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:</p>	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond, foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 3, nr. 4-8, ophæves.</p>

...

4. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, indsættes efter ”sikkerhedsstillelse”: ”og om den i stk. 9 nævnte tilbageholdelse af varer”.

5. I § 18 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

”Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om indsendelse af modtagne ledsagedokumenter til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for indsendelsen.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at de registrerede virksomheder inden afsendelse af varer skal varsle de statslige told- og skattemyndigheder om afsendelsen og indsende det i stk. 4, 1. pkt., nævnte ledsagedokument til disse myndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for varslingen og indsendelsen.

Stk. 8. Der skal betales en ekspeditionsafgift på 500 kr. for manglende eller for sen overholdelse af de i medfør af stk. 6 og 7 fastsatte regler og tidsfrister for varsling og indsendelse af ledsagedokumenter.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for ekspeditionsafgiften i henhold til stk. 8, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.”

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 10 og

<p>11.</p> <p>6. I § 19, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>”Listerne skal udarbejdes månedsvis og skal senest den 15. i den følgende måned indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.”</p> <p>7. I § 19 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>”Stk. 2. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende indsendelse af de i stk. 1 nævnte lister.”</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.</p> <p>8. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 18, stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6” til: ”§ 18, stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 10”.</p>	
<p>[Ikrafttrædelse]</p>	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. januar 2014.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.</p> <p><i>Stk. 3.</i> § 5 har virkning fra den 16. januar 2014.</p> <p><i>Stk. 4.</i> § 6 har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere. Foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af nyaffattelsen af denne bestemmelse ved § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men som ikke omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 6, kan vælge ikke at være</p>

	<p>omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for de pågældende indkomstår. Foreninger m.v., der ønsker at foretage et valg efter 2. pkt., skal meddele dette til told- og skatteforvaltningen. Denne meddelelse kan foretages indtil 1 måned efter told- og skatteforvaltningens seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreninger m.v. kan foretage et valg, jf. 2. pkt.</p>
--	---

**Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013
af 12. juni 2013
om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder
og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet anmodede i sin resolution af 25. september 2008 om en global europæisk plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering om, at Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder², bliver revideret.

(2) Markedsføringen af varer, som krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, skader i høj grad rettighedshavere, brugere og producentsammenslutninger samt lovlige fabrikanter og handlende. Sådant markedsføring kan også vildlede forbrugerne og kan i nogle tilfælde være til fare for deres sundhed og sikkerhed. Sådanne varer bør i videst muligt omfang holdes ude af Unionens marked, og der bør træffes foranstaltninger til at imødegå sådan ulovlig markedsføring uden at hæmme den lovlige handel.

(3) Ved revisionen af forordning (EF) nr. 1383/2003 viste det sig i lyset af den økonomiske, handelsmæssige og retlige udvikling, at visse forbedringer af lovgivningsrammen er nødvendige for at styrke toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og for at skabe passende retssikkerhed.

(4) Toldmyndighederne bør have beføjelser til at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende varer, som i overensstemmelse med EU-toldforskrifterne kan underkastes toldtilsyn eller toldkontrol, og til at gennemfø-

re passende kontrol af sådanne varer med henblik på at forhindre transaktioner, der er i strid med lovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder. Håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved grænsen, hvor varerne er eller skulle have været under toldtilsyn eller toldkontrol, er en effektiv måde at yde hurtig og effektiv retlig beskyttelse til rettighedshaveren såvel som brugerne og producentsammenslutningerne. Hvis frigivelsen af varer suspenderes, eller varer tilbageholdes af toldmyndighederne ved grænsen, bør der kun kræves én retlig procedure, hvorimod der bør kræves flere særskilte procedurer for samme håndhævelse for varer, som bliver fundet på markedet, og som er blevet splittet op og leveret til detailhandlere. Der bør gøres undtagelse for varer, der er overgået til fri omsætning under ordningen for anvendelse til særlige formål, da sådanne varer forbliver under toldtilsyn, selv om de er overgået til fri omsætning. Denne forordning bør ikke finde anvendelse på varer, der medbringes af passagerer i deres personlige bagage, forudsat at disse varer er til deres egen personlige brug, og der ikke er tegn på, at der er tale om erhvervsmæssig handel.

(5) Forordning (EF) nr. 1383/2003 dækker ikke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og visse krænkelser er udelukket fra dens anvendelsesområde. For at styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder bør indgriben fra toldmyndighedernes side udvides til at omfatte andre typer af krænkelser, som ikke er dækket af forordning (EF) nr. 1383/2003. Denne forordning bør derfor ud over de rettigheder, der allerede er dækket af forordning (EF) nr. 1383/2003, også omfatte handelsnavne, i det omfang de er beskyttet som eksklusive ejendomsrettigheder ifølge national ret, halvlederprodukters topografier og brugsmodeller og anordninger, som primært er designet, produceret eller tilpasset med henblik på at muliggøre eller lette omgåelsen af teknologiske foranstaltninger.

(6) Krænkelser som følge af såkaldt ulovlig parallelhandel og overskridelser ("overruns") er udelukket fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1383/2003. Varer, der er udsat for ulovlig parallelhandel, dvs. varer, der er blevet fremstillet med rettighedshaverens samtykke, men er markedsført for første gang i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde uden dennes samtykke, og overruns, dvs. varer, der er blevet fremstillet af en person, der er behørigt bemyndiget af rettighedshaveren til at fremstille en vis mængde varer, men som er fremstillet i større mængder end aftalt mellem den pågældende person og rettighedshaveren, fremstilles som ægte varer, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt, at toldmyndighederne fokuserer deres indsats på disse varer. Ulovlig parallelhandel og overruns bør derfor også være udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.

(7) Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen sikre passende uddannelse af toldembedsmændene for at sikre korrekt gennemførelse af denne forordning.

(8) Når denne forordning er fuldstændig gennemført, vil den bidrage yderligere

til et indre marked, der sikrer rettighedshaverne en mere effektiv beskyttelse, fremmer kreativitet og innovation og giver forbrugerne pålidelige kvalitetsprodukter, hvilket igen bør styrke de grænseoverskridende transaktioner mellem forbrugere, virksomheder og handlende.

(9) Medlemsstaterne har stadig mere begrænsede ressourcer til rådighed på toldområdet. Derfor bør fremme af risikostyringsteknologier og -strategier med henblik på at maksimere udnyttelsen af de ressourcer, som toldmyndighederne har til rådighed, støttes.

(10) Denne forordning indeholder udelukkende procedureregler for toldmyndighederne. Den fastsætter således ikke kriterier for at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.

(11) Ifølge "WTO-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed", der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, kan og bør aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) fortolkes og implementeres på en måde, som støtter WTO-medlemmernes ret til at beskytte folkesundheden og især til at fremme adgangen til lægemidler for alle. I overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser og dens politik med hensyn til udviklingssamarbejde, når der er tale om lægemidler, hvor passagen gennem Unionens toldområde med eller uden omladning, oplagring, deling af ladningen eller skift af transportmiddel kun er en del af en fuld rejse, som begynder og afsluttes uden for Unionens område, bør toldmyndighederne derfor, når de vurderer, om der er risiko for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, tage hensyn til, om der er en væsentlig sandsynlighed for, at sådanne lægemidler omdirigeres til markedet i Unionen.

(12) Denne forordning bør ikke berøre bestemmelserne om retternes kompetence, især bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område³.

(13) Personer, brugere, organisationer eller producentsammenslutninger, som er i stand til at indlede retlige procedurer i deres eget navn i forbindelse med en mulig krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, bør have ret til at indgive en anmodning.

(14) For at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder bliver håndhævet i hele Unionen, er det hensigtsmæssigt at give personer eller enheder, der ønsker håndhævelse af rettigheder på EU-plan, tilladelse til at indgive en anmodning til toldmyndighederne i en enkelt medlemsstat. Sådanne ansøgere bør kunne anmode om, at disse myndigheder træffer afgørelse om, at indgriben foretages for at håndhæve de intellektuelle ejendomsrettigheder i deres egen medlemsstat og i enhver anden medlemsstat.

(15) For at sikre en hurtig håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør det fastsættes, at toldmyndighederne, hvis de på grundlag af rimelige indikationer har mistanke om, at varer, som er under deres tilsyn, krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, kan suspendere frigivelsen af varerne eller tilbageholde dem enten på eget initiativ eller efter anmodning, således at en person eller en enhed, der har ret til at indgive en anmodning, kan indlede en procedure for at få fastslået, om der er sket en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.

(16) Ifølge forordning (EF) nr. 1383/2003 kan medlemsstaterne fastlægge en procedure, som tillader tilintetgørelse af visse varer, uden at der skal indledes en procedure for at fastslå, om der har fundet en krænkelse sted af en intellektuel ejendomsrettighed. Som det anerkendes i Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2008 om betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel⁴, har denne procedure vist sig at være meget effektiv i de medlemsstater, hvor den har været tilgængelig. Proceduren bør derfor gøres obligatorisk for alle krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og den bør anvendes, når klareren eller ihændeleveren af varerne har givet samtykke til tilintetgørelsen. Desuden bør proceduren sikre, at toldmyndighederne kan antage, at klareren eller ihændeleveren af varerne har givet samtykke til tilintetgørelsen af varerne, hvis vedkommende ikke udtrykkeligt har modsat sig tilintetgørelsen inden for den fastsatte frist.

(17) For at reducere den administrative byrde og omkostningerne mest muligt bør der indføres en specifik procedure for småforsendelser af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, hvorved disse varer kan tilintetgøres uden udtrykkeligt samtykke fra ansøgeren i hvert tilfælde. Der bør imidlertid stilles krav om en generel anmodning indgivet af ansøgeren i anmodningen for at anvende denne procedure. Desuden bør toldmyndighederne have mulighed for at kræve, at ansøgeren dækker omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af denne procedure.

(18) Med henblik på bedre retssikkerhed er det hensigtsmæssigt at ændre tidsfristerne for, hvor længe varers frigivelse kan suspenderes, eller varer kan tilbageholdes, når der er mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, og de omstændigheder, under hvilke toldmyndighederne skal videregive oplysninger om tilbageholdte varer til berørte personer og enheder, som fastsat i forordning (EF) nr. 1383/2003.

(19) I betragtning af den midlertidige og præventive karakter af de foranstaltninger, som toldmyndighederne træffer i forbindelse med gennemførelsen af nærværende forordning, og de modstridende interesser hos de parter, der berøres af foranstaltningerne, bør nogle af aspekterne i procedurerne tilpasses for at sikre en smidig anvendelse af forordningen og samtidig en respekt for de berørte parter rettigheder. Med hensyn til de forskellige meddelelser, som er omhandlet i denne forordning, bør toldmyndighederne således underrette den rele-

vante person på grundlag af dokumenterne vedrørende toldbehandlingen eller af den situation, som varerne befinder sig i. Eftersom proceduren for tilintetgørelse af varer indebærer, at både klareren eller ihænderen af varerne og indehaveren af afgørelsen skal meddele deres eventuelle indsigelser mod tilintetgørelsen sideløbende, bør det endvidere sikres, at indehaveren af afgørelsen levnes mulighed for at reagere på en eventuel indsigelse mod tilintetgørelse fra klarerens eller ihænderen af varernes side. Det bør derfor sikres, at klareren eller ihænderen af varerne underrettes om suspensionen af varernes frigivelse eller om deres tilbageholdelse inden eller samme dag som indehaveren af afgørelsen.

(20) Toldmyndighederne og Kommissionen opfordres til at samarbejde med Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellectuelle Ejendomsrettigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser.

(21) Med henblik på at udrydde international handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, skal WTO-medlemmerne i henhold til TRIPS-aftalen fremme udvekslingen mellem toldmyndighederne af oplysninger om denne form for handel. Det bør følgelig være muligt for Kommissionen og medlemsstaternes toldmyndigheder at udveksle oplysninger om mistanker om krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder med de relevante myndigheder i tredjelande, herunder om varer, som er i transit gennem Unionens område, og som har oprindelse i eller bestemmelsessted inden for disse tredjelande.

(22) Af effektivitetshensyn bør bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁵ finde anvendelse.

(23) Toldmyndighedernes ansvar bør være fastlagt i medlemsstaternes lovgivning, men toldmyndighedernes imødekommelse af en anmodning bør ikke give indehaveren af afgørelsen ret til erstatning i tilfælde af, at varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke bliver afsløret af toldmyndighederne og bliver frigivet, eller der ikke bliver gjort noget for at tilbageholde dem.

(24) Eftersom toldmyndighederne griber ind efter anmodning, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at indehaveren af afgørelsen bør godtgøre alle de omkostninger, som opstår for toldmyndighederne, når de griber ind for at håndhæve vedkommendes intellektuelle ejendomsrettigheder. Det bør dog ikke forhindre indehaveren af afgørelsen i at søge erstatning fra rettighedskrænkeren eller andre personer, som måtte være ansvarlige i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor varerne blev fundet. Sådanne personer kan i givet fald også omfatte mellemænd. Hvis der opstår omkostninger og skader for andre personer end toldmyndighederne som følge af indgriben fra toldmyndighederne, når va-

rernes frigivelse suspenderes, eller varerne tilbageholdes på grundlag af en klage fra en tredjepart vedrørende intellektuel ejendomsret, bør dette reguleres ved den særlovgivning, der gælder i hvert enkelt tilfælde.

(25) Med denne forordning indføres mulighed for, at toldmyndighederne kan tillade, at varer, der skal tilintetgøres, under toldtilsyn flyttes mellem forskellige steder inden for Unionens toldområde. Toldmyndighederne kan desuden beslutte at lade disse varer overgå til fri omsætning med henblik på yderligere genanvendelse eller bortskaffelse uden for handelen, herunder med henblik på oplysning, undervisning og uddannelse.

(26) Toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder indebærer udveksling af data om afgørelser vedrørende anmodninger. Denne behandling af data dækker også personoplysninger og bør foregå i overensstemmelse med EU-retten, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷.

(27) Udvekslingen af oplysninger om afgørelser vedrørende anmodninger og toldmyndigheders indgriben bør foregå via en central elektronisk database. Den enhed, der kontrollerer og forvalter denne database, og de enheder, der har til opgave at sikre sikkerheden i forbindelse med behandlingen af de data, der findes i databasen, bør defineres. Indførelse af eventuel interoperabilitet eller udveksling bør først og fremmest overholde princippet om formålsbegrænsning, nemlig at data skal anvendes til det formål, som databasen er blevet oprettet til, og at der ikke bør tillades nogen anden udveksling eller sammenkobling til andet end dette formål.

(28) For at sikre at definitionen af småforsendelser kan tilpasses, hvis den viser sig at være upraktisk, og under hensyntagen til behovet for at sikre, at proceduren virker effektivt, eller i givet fald for at undgå omgåelse af proceduren med hensyn til sammensætningen af forsendelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af ikkevæsentlige elementer i definitionen af småforsendelser, nemlig de i den pågældende definition fastsatte specifikke mængder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(29) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne

om fastlæggelse af enkelthederne i de praktiske ordninger for udveksling af oplysninger med tredjelande og bestemmelserne om blanketterne til anmodningen og til anmodning om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, navnlig til at fastlægge enkelthederne i de praktiske ordninger og til at fastlægge standardblanketter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁸. Selv om genstanden for de bestemmelser i denne forordning, som skal gennemføres, falder ind under anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik på grund af gennemførelsesretsakternes art og indvirkning, bør rådgivningsproceduren anvendes i forbindelse med vedtagelsen af standardblanketterne, eftersom alle detaljer om, hvilke oplysninger blanketterne skal indeholde, følger direkte af nærværende forordnings ordlyd. Disse gennemførelsesretsakter fastlægger derfor kun blankettens format og struktur og har ingen yderligere konsekvenser for Unionens fælles handelspolitik.

(30) Forordning (EF) nr. 1383/2003 bør ophæves.

(31) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 12. oktober 2011⁹ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for toldmyndighedernes indgriben, når varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, er eller burde have været genstand for toldtilsyn eller toldkontrol inden for Unionens toldområde i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹⁰, navnlig varer i følgende situationer:

a) når de er angivet til overgang til fri omsætning, udførsel eller genudførsel

b) når de føres ind i eller forlader Unionens toldområde

c) når de er henført under en suspensionsprocedure eller anbragt i en frizone eller på et frilager.

2. For de varer, der er genstand for toldtilsyn eller toldkontrol, og med forbehold af artikel 17 og 18, gennemfører toldmyndighederne passende toldkontrol og træffer proportionale identifikationsforanstaltninger i henhold til artikel 13, stk. 1, og artikel 72 i forordning (EØF) nr. 2913/92 i overensstemmelse med kriterierne for risikoanalyse med henblik på at forhindre handlinger, der er i strid med den lovgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder, der finder anvendelse på Unionens område, og med henblik på at samarbejde med tredjeländer om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, som er overgået til fri omsætning under ordningen for anvendelse til særlige formål.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer uden erhvervmæssig karakter, som medbringes i rejsendes personlige bagage.

5. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, der er blevet fremstillet med rettighedshaverens samtykke, eller på varer, som er blevet fremstillet af en person, som er behørigt bemyndiget af rettighedshaveren til at fremstille en vis mængde varer, i større mængder end aftalt mellem vedkommende og rettighedshaveren.

6. Denne forordning berører ikke national lovgivning eller EU-lovgivning om intellektuel ejendomsret eller medlemsstaternes love om strafferetspleje.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "intellektuel ejendomsrettighed"

a) et varemærke

b) et design

c) en ophavsret eller enhver beslægtet rettighed i henhold til national lovgivning

eller EU-lovgivning

d) en geografisk betegnelse

e) et patent i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen

f) et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler¹¹

g) et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler¹²

h) en EF-sortsbeskyttelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse¹³

i) en sortsbeskyttelse i henhold til den nationale lovgivning

j) et halvlederprodukts topografi i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen

k) en brugsmode, i det omfang den er beskyttet som en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen

l) et handelsnavn, i det omfang det er beskyttet som en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen

2) "marque"

a) et EF-varemærke i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker¹⁴

b) et varemærke, som er registreret i en medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret

c) et varemærke, som er genstand for en international registrering, og som har virkning i en medlemsstat eller i Unionen

3) "design":

a) et EF-design i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design¹⁵

b) et design, som er registreret i en medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret

c) et design, som er genstand for en international registrering, og som har virkning i en medlemsstat eller i Unionen

4) "geografisk betegnelse":

a) en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse for landbrugsprodukter og fødevarer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer¹⁶

b) en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse for vin i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)¹⁷

c) en geografisk betegnelse for aromatiserede vinbaserede drikkevarer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter¹⁸

d) en geografisk betegnelse for spiritus i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus¹⁹

e) en geografisk betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af litra a)-d), i det omfang den er fastlagt som en eksklusiv intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen

f) en geografisk betegnelse i henhold til aftaler mellem Unionen og tredjelande og som sådan anført i disse aftaler

5) "varemærkeforfalskede varer":

a) varer, som er genstand for en handling, der krænker et varemærke i den medlemsstat, hvor de findes, og som uden tilladelse er forsynet med et mærke, der er identisk med, eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type

b) varer, som er genstand for en handling, der krænker en geografisk betegnelse i den medlemsstat, hvor de findes, og som er forsynet med eller beskrives ved et navn eller udtryk, der er beskyttet med hensyn til den pågældende geografiske betegnelse

c) enhver emballage, etiket, selvklebende mærke, brochure, betjeningsvejledning, garantidokument eller andet tilsvarende element, selv om det foreligger separat, som er genstand for en handling, der krænker et varemærke eller en geografisk betegnelse, som omfatter et tegn, navn eller udtryk, der er identisk med, eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra et gyldigt registreret varemærke eller en beskyttet geografisk betegnelse, og som kan anvendes for den samme type varer som den, for hvilken varemærket eller den geografiske betegnelse er blevet registreret

6) "piratkopierede varer": varer, som er genstand for en handling, der krænker en ophavsret eller hermed beslægtet rettighed eller et design i den medlemsstat, hvor disse varer findes, og som er eller indeholder kopier, der er fremstillet uden samtykke fra indehaveren af en ophavsret eller hermed beslægtet rettighed eller et design eller fra en person, der er bemyndiget af den pågældende indehaver i fremstillingslandet

7) "varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed": varer, for hvilke der er rimelige indikationer på, at der i den medlemsstat, hvor disse varer findes, umiddelbart er tale om:

a) varer, som er genstand for en handling, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i den pågældende medlemsstat

b) anordninger, produkter eller komponenter, som primært er udviklet, produceret eller tilpasset med henblik på at muliggøre eller lette omgåelsen af teknologier, anordninger eller komponenter, der under deres normale funktion forhindrer eller begrænser handlinger i forbindelse med værker, som der ikke er givet tilladelse til af indehaveren af en ophavsret eller nogen hermed beslægtet rettighed, og som vedrører en handling, der krænker disse rettigheder i den pågældende medlemsstat

c) enhver form eller skabelon, der er specielt udviklet eller tilpasset til fremstilling af varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt sådanne forme eller skabeloner vedrører en handling, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i den pågældende medlemsstat

- 8) "rettighedshaver": indehaveren af en intellektuel ejendomsrettighed
- 9) "anmodning": en anmodning til den kompetente toldafdeling om, at toldmyndighederne skal gribe ind for så vidt angår varer, der er mistænkt for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed
- 10) "national anmodning": en anmodning til toldmyndighederne i en medlemsstat om at gribe ind i den pågældende medlemsstat
- 11) "EU-anmodning": en anmodning, der er indgivet i en medlemsstat, og hvor toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat og i en eller flere andre medlemsstater anmodes om at gribe ind i deres respektive medlemsstater
- 12) "ansøger": den person eller enhed, i hvis navn en anmodning indgives
- 13) "indehaveren af afgørelsen": indehaveren af en afgørelse, der imødekommer en anmodning
- 14) "ihændehaveren af varerne": den person, som ejer de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, eller som har en tilsvarende ret til at disponere over sådanne varer, eller som har fysisk kontrol over dem
- 15) "déclarant" klarereren som defineret i artikel 4, nr. 18), i forordning (EØF) nr. 2913/92
- 16) "tilintetgørelse": fysisk tilintetgørelse, genanvendelse eller bortskaffelse af varer uden for handelen på en sådan måde, at det undgås, at indehaveren af afgørelsen lider skade
- 17) "Unionens toldområde": Fællesskabets toldområde som defineret i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2913/92
- 18) "frigivelse af varer": frigivelsen af varer som defineret i artikel 4, nr. 20), i forordning (EØF) nr. 2913/92
- 19) "småforsendelse": en postforsendelse eller kurerforsendelse, der:
- a) indeholder tre eller færre genstande eller
 - b) har en bruttovægt på mindre end to kilogram.

I litra a) forstås ved "genstande" varer som klassificeret i henhold til den kombinerede nomenklatur i overensstemmelse med bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif²⁰, hvis uemballeret, eller en pakke af disse varer beregnet til detailsalg til den endelige forbruger.

I forbindelse med denne definition betragtes særskilte varer, der hører ind under den samme kombinerede nomenklaturkode, som forskellige genstande, og varer, der præsenteres som sæt, der er klassificeret under én kombineret nomenklaturkode, betragtes som én genstand.

20) "letfordærlig vare": varer, som toldmyndighederne finder vil blive forringet af at blive opbevaret i op til 20 dage efter deres suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse

21) "eksklusiv licens": en licens (generel eller begrænset), der bemyndiger licenshaveren til under udelukkelse af alle andre personer, inklusive licensgiveren, at anvende en intellektuel ejendomsrettighed på den måde, som tillades i licensen.

KAPITEL II ANMODNINGER

AFDELING 1

Indgivelse af anmodninger

Artikel 3

Ret til at indgive en anmodning

De følgende personer og enheder har, i den udstrækning de har ret til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede, i den eller de medlemsstater, hvor toldmyndighederne anmodes om at gribe ind, ret til at indgive:

1) en national anmodning eller en EU-anmodning:

a) rettighedshavere

b) organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder²¹

c) faglige interesseorganisationer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/48/EF

d) sammenslutninger i betydningen i artikel 3, nr. 2), og artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, producentorganisationer i betydningen i artikel 118e i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller tilsvarende sammenslutninger af producenter, der er fastsat i EU-lovgivningen om geografiske betegnelser, og som repræsenterer producenter af varer med en geografisk betegnelse, eller repræsentanter for sådanne sammenslutninger, især forordning (EØF) nr. 1601/91 og (EF) nr. 110/2008, og operatører, der har ret til at benytte en geografisk betegnelse, samt tilsynsorganer eller myndigheder med ansvar for en sådan geografisk betegnelse

2) en national anmodning:

a) personer eller enheder, der har tilladelse til at benytte intellektuelle ejendomsrettigheder, og som har fået formel tilladelse af rettighedshaveren til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket

b) producentsammenslutninger, der er omhandlet i medlemsstaternes lovgivning om geografiske betegnelser, og som repræsenterer producenter af produkter med en geografisk betegnelse, eller repræsentanter for sådanne sammenslutninger og operatører, der har ret til at benytte en geografisk betegnelse, samt tilsynsorganer eller myndigheder med ansvar for en sådan geografisk betegnelse

3) en EU-anmodning: indehaverne af eksklusivlicenser, som dækker hele området af to eller flere medlemsstater, hvis disse licenshavere har fået formel tilladelse af rettighedshaveren i de pågældende medlemsstater til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

Artikel 4

Intellektuelle ejendomsrettigheder, som er omfattet af EU-anmodninger

Der kan kun indgives en EU-anmodning for så vidt angår intellektuelle ejendomsrettigheder, der på grundlag af EU-lovgivning har virkning i hele Unionen.

Artikel 5

Indgivelse af anmodninger

1. Hver medlemsstat udpeger den toldafdeling, som skal have kompetence til at modtage og behandle anmodninger ("den kompetente toldafdeling"). Medlemsstaten underretter Kommissionen herom, og Kommissionen offentliggør en liste

over kompetente toldafdelinger, som er udpeget af medlemsstaterne.

2. Anmodninger skal indgives til den kompetente toldafdeling. Til anmodningen benyttes den blanket, der er omhandlet i artikel 6, og den skal indeholde de deri krævede oplysninger.

3. Indgives en anmodning efter toldmyndighedernes meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne i henhold til artikel 18, stk. 3, skal denne anmodning opfylde følgende:

a) den indgives til den kompetente toldafdeling senest fire arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne

b) det er en national anmodning

c) den indeholder de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger. Ansøgeren kan dog undlade at indføre de oplysninger, der er omhandlet i litra g), h) og i) i nævnte stykke.

4. Med undtagelse af de omstændigheder, der henvises til i artikel 3, nr. 3, kan der kun indgives én national anmodning og én EU-anmodning pr. medlemsstat for den samme intellektuelle ejendomsrettighed, der er beskyttet i den pågældende medlemsstat. Under de omstændigheder, der henvises til i artikel 3, nr. 3, er mere end én EU-anmodning tilladt.

5. Hvis en EU-anmodning imødekommes for en medlemsstat, som allerede er dækket af en anden EU-anmodning, som er imødekommet for den samme ansøger og for den samme intellektuelle ejendomsrettighed, griber toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat ind på grundlag af den EU-anmodning, der først er imødekommet. De underretter den kompetente toldafdeling i den medlemsstat, hvor enhver efterfølgende EU-anmodning blev imødekommet, som ændrer eller tilbagekalder afgørelsen om at imødekomme den efterfølgende EU-anmodning.

6. Hvis der er edb-systemer til rådighed til modtagelse og behandling af anmodninger, skal anmodningerne såvel som bilagene indgives ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker. Medlemsstaterne og Kommissionen skal udvikle, opretholde og anvende sådanne systemer i overensstemmelse med den flerårige strategiske plan, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel²².

Anmodningsblanket

1. Kommissionen fastlægger en anmodningsblanket ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 34, stk. 2.

2. Anmodningsblanketten skal angive de oplysninger, der skal gives til den registrerede i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 og de nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

3. Kommissionen sikrer, at følgende oplysninger kræves af ansøgeren i anmodningsblanketten:

a) oplysninger vedrørende ansøgeren

b) ansøgerens status i henhold til artikel 3

c) dokumentation, som over for den kompetente toldafdeling godtgør, at ansøgeren har ret til at indgive anmodningen

d) hvis ansøgeren indgiver sin anmodning via en repræsentant, detaljer om den person, der repræsenterer vedkommende, og bevis for dennes beføjelser til at handle som repræsentant, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives

e) den eller de intellektuelle ejendomsrettigheder, som skal håndhæves

f) i tilfælde af en EU-anmodning, de medlemsstater, hvor der anmodes om toldmyndighedernes indgriben

g) specifikke, tekniske data om de autentiske varer, herunder mærkning som f.eks. stregkoder, og i givet fald billeder

h) oplysninger, som er nødvendige, for at toldmyndighederne uden besvær kan identificere de pågældende varer

i) oplysninger, der er relevante for toldmyndighedernes analyse og vurdering af risikoen for krænkelse af den eller de berørte intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. oplysninger om de autoriserede distributører

j) hvorvidt oplysninger, der er indsendt i overensstemmelse med nærværende

stykket litra g), h), eller i), skal markeres til begrænset brug i overensstemmelse med artikel 31, stk. 5

k) oplysninger på en repræsentant, der er udpeget af ansøgeren til at være ansvarlig for retlige og tekniske anliggender

l) et tilsagn fra ansøgeren om at underrette den kompetente toldafdeling om alle de situationer, der er fastsat i artikel 15

m) et tilsagn fra ansøgeren om at fremsende og opdatere alle oplysninger, der er relevante for toldmyndighedernes analyse og vurdering af risikoen for krænkelse af den eller de berørte intellektuelle ejendomsrettigheder

n) et tilsagn fra ansøgeren om at påtage sig ansvaret på de i artikel 28 fastlagte betingelser

o) et tilsagn fra ansøgeren om at påtage sig de i artikel 29 omhandlede omkostninger på de i nævnte artikel fastlagte betingelser

p) ansøgerens indforståelse med, at de af ham indleverede data kan blive behandlet af Kommissionen og af medlemsstaterne

q) hvorvidt ansøgeren anmoder om anvendelse af den procedure, der er omhandlet i artikel 26, og, hvis toldmyndighederne kræver det, indvilliger i at afholde omkostningerne til tilintetgørelsen af varerne i henhold til denne procedure.

AFDELING 2

Afgørelser vedrørende anmodninger

Artikel 7

Behandling af ufuldstændige anmodninger

1. Hvis den kompetente toldafdeling ved modtagelsen af en anmodning ikke mener, at anmodningen indeholder alle de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger, anmoder den kompetente toldafdeling ansøgeren om at indsende de manglende oplysninger senest ti arbejdsdage efter fremsættelse af begæringen. I så fald suspenderes den i artikel 9, stk. 1, omhandlede tidsfrist, indtil de relevante oplysninger er modtaget.

2. Hvis ansøgeren ikke leverer de manglende oplysninger inden for den i stk. 1, første afsnit, omhandlede frist, giver den kompetente toldafdeling afslag på anmodningen.

Artikel 8 **Gebyrer**

Der kræves ikke noget gebyr af ansøgeren til dækning af de administrationsomkostninger, som behandlingen af anmodningen giver anledning til.

Artikel 9

Underretning om afgørelser vedrørende imødekommelse eller afslag på anmodninger

1. Den kompetente toldafdeling underretter ansøgeren om sin afgørelse om at imødekomme eller give afslag på anmodningen senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I tilfælde af afslag skal den kompetente toldafdeling begrunde afslaget og fremsende oplysninger om klageproceduren.
2. Hvis ansøgeren er blevet underrettet om suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne af toldmyndighederne før indgivelsen af en anmodning, underretter den kompetente toldafdeling ansøgeren om sin afgørelse om at imødekomme eller give afslag på anmodningen senest to arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 10

Afgørelser vedrørende anmodninger

1. En afgørelse om imødekommelse af en national anmodning og enhver afgørelse, der tilbagekalder eller ændrer denne, får virkning i den medlemsstat, hvor den nationale anmodning er indgivet, dagen efter, at afgørelsen er truffet.

En afgørelse om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, får virkning i den medlemsstat, hvor den nationale anmodning er indgivet, dagen efter udløbet af den periode, der skal forlænges.

2. En afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning og enhver afgørelse, der tilbagekalder eller ændrer denne, får virkning som følger:

a) i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, dagen efter, at afgørelsen er truffet

b) i alle andre medlemsstater, hvor der anmodes om indgriben fra toldmyndighedernes side, dagen efter den dato, hvor toldmyndighederne bliver underrettet i henhold til artikel 14, stk. 2, forudsat at indehaveren af afgørelsen har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 29, stk. 3, for så vidt angår oversættelsesomkostningerne.

En afgørelse om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, får virkning i den medlemsstat, hvor EU-anmodningen er indgivet, og i alle andre medlemsstater, hvor der anmodes om toldmyndighedernes indgriben, dagen efter udløbet af den periode, der skal forlænges.

Artikel 11

Periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind

1. Imødekommes anmodningen, fastsætter den kompetente toldafdeling den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

Perioden starter den dag, hvor afgørelsen om imødekommelse af anmodningen får virkning i henhold til artikel 10, og må ikke overstige et år fra dagen efter datoen for, at afgørelsen er truffet.

2. Hvis en anmodning, som er indgivet efter toldmyndighedernes meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne i henhold til artikel 18, stk. 3, ikke indeholder oplysningerne i artikel 6, stk. 3, litra g), h) eller i), imødekommes den kun for suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af disse varer, medmindre disse oplysninger stilles til rådighed inden ti arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne.

3. Hvis en intellektuel ejendomsrettighed ophører med at have virkning, eller hvis ansøgeren af andre grunde ophører med at have ret til at indgive en anmodning, griber toldmyndighederne ikke ind. Afgørelsen om imødekommelse af anmodningen bliver tilbagekaldt eller ændret tilsvarende af den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen.

Artikel 12

Forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind

1. Ved udløbet af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, kan den kompetente toldafdeling, som traf den oprindelige afgørelse, efter ansøgning fra indehaveren af afgørelsen forlænge perioden, forudsat at denne person har indfriet al gæld til toldmyndighederne i henhold til denne forordning.

2. Hvis ansøgningen om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, modtages af den kompetente toldafdeling mindre end 30 arbejdsdage inden udløbet af den periode, der skal forlænges, kan den give afslag på den pågældende ansøgning.

3. Den kompetente toldafdeling underretter indehaveren af afgørelsen om sin afgørelse om forlængelse senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede ansøgning. Den kompetente toldafdeling fastsætter perioden, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.
4. Den forlængede periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, løber fra dagen efter udløbet af den foregående periode og må ikke overstige ét år.
5. Hvis en intellektuel ejendomsrettighed ophører med at have virkning, eller hvis ansøgeren af andre grunde ophører med at have ret til at indgive en anmodning, griber toldmyndighederne ikke ind. Afgørelsen om imødekommelse af forlængelsen bliver tilbagekaldt eller ændret tilsvarende af den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen.
6. Der kræves ikke noget gebyr af indehaveren af afgørelsen til dækning af de administrationsomkostninger, som behandlingen af ansøgningen om forlængelse giver anledning til.
7. Kommissionen fastlægger en blanket til ansøgning om forlængelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 13

Ændring af afgørelsen med hensyn til intellektuelle ejendomsrettigheder

Den kompetente toldafdeling, som vedtog afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, kan efter anmodning fra indehaveren af denne afgørelse ændre listen over intellektuelle ejendomsrettigheder i denne afgørelse.

Når en ny intellektuel ejendomsrettighed tilføjes, skal anmodningen indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra c), e), g), h) og i).

I tilfælde af en afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning er enhver ændring, som består i tilføjelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, begrænset til at omfatte de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 14

Den kompetente toldafdelings underretningsforpligtelser

1. Den kompetente toldafdeling, som en national anmodning er indgivet til, fremsender følgende afgørelser til toldstederne i dens medlemsstat straks efter vedtagelsen heraf:

- a) afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- b) afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- c) afgørelser om ændring af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- d) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

2. Den kompetente toldafdeling, som en EU-anmodning er indgivet til, fremsender følgende afgørelser til den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, som er angivet i EU-anmodningen, straks efter vedtagelsen heraf:

- a) afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- b) afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- c) afgørelser om ændring af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- d) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

Den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, der er angivet i EU-anmodningen, fremsender straks efter modtagelsen disse afgørelser til deres toldsteder.

3. Den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, der er angivet i EU-anmodningen, kan anmode den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, om at give dem yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for at gennemføre den afgørelse.

4. Den kompetente toldafdeling fremsender sin afgørelse om suspension af toldmyndighedernes indgriben i henhold til artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 16, stk. 2, til toldstederne i dens medlemsstat straks efter, at afgørelsen er truffet.

Artikel 15

Underretningsforpligtelser for indehaveren af afgørelsen

Indehaveren af afgørelsen underretter straks den kompetente toldafdeling, som

imødekom anmodningen, om følgende:

- a) en intellektuel ejendomsrettighed, som er omfattet af anmodningen, ophører med at have virkning
- b) indehaveren af afgørelsen ophører af andre grunde med at have ret til at indgive anmodningen
- c) ændringer af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger.

Artikel 16

Manglende opfyldelse af forpligtelser for indehaveren af afgørelsen

1. Hvis indehaveren af afgørelsen benytter de oplysninger, som toldmyndighederne har givet, til andre formål end dem, der er angivet i artikel 21, kan den kompetente toldafdeling i den medlemsstat, hvor oplysningerne blev givet eller misbrugt:

- a) tilbagekalde enhver afgørelse, den har truffet om imødekommelse af en national anmodning, over for den pågældende indehaver af afgørelsen, og nægte at forlænge den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind
- b) på sit område i den periode, hvor toldmyndighederne skal gribe ind, suspendere afgørelser om imødekommelse af en EU-anmodning over for den pågældende indehaver af afgørelsen.

2. Den kompetente toldafdeling kan beslutte at suspendere toldmyndighedernes indgriben indtil udløbet af den periode, inden for hvilken disse toldmyndigheder skal gribe ind, hvis indehaveren af afgørelsen:

- a) ikke opfylder underretningsforpligtelserne fastsat i artikel 15
- b) ikke opfylder de i artikel 19, stk. 3, fastsatte forpligtelser vedrørende tilbagelevering af prøver
- c) ikke opfylder de i artikel 29, stk. 1 og 3, fastsatte forpligtelser vedrørende omkostninger og oversættelse
- d) uden gyldig grund ikke indleder en procedure som fastsat i artikel 23, stk. 3,

eller artikel 26, stk. 9.

I tilfælde af en EU-anmodning får afgørelsen om suspension af indgriben fra toldmyndighedernes side kun virkning i den medlemsstat, hvor en sådan afgørelse er truffet

KAPITEL III INDGRIBEN FRA TOLDMYNDIGHEDERNES SIDE

AFDELING I

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed

Artikel 17

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer efter imødekomme af en anmodning

1. Identificerer toldmyndighederne varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, der er omfattet af en afgørelse om imødekomme af en anmodning, suspenderer de frigivelsen af varerne eller tilbageholder dem.
2. Inden toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af varerne eller tilbageholder dem, kan de anmode indehaveren af afgørelsen om at give dem alle relevante oplysninger om varerne. Toldmyndighederne kan også give indehaveren af afgørelsen oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde varer, deres faktiske eller anslåede art og billeder heraf, hvor det er relevant.
3. Toldmyndighederne underretter klareren eller ihændehaveren af varerne om suspensionen af varernes frigivelse eller tilbageholdelsen af varerne inden for én arbejdsdag fra den pågældende suspension eller tilbageholdelse.
Hvis toldmyndighederne vælger at underrette ihændehaveren af varerne, og to eller flere personer anses for at være ihændehaveren af varerne, er toldmyndighederne ikke forpligtet til at underrette mere end én af disse personer.
Toldmyndighederne underretter indehaveren af afgørelsen om suspensionen af varernes frigivelse eller tilbageholdelsen af varerne samme dag som eller straks efter, at klareren eller ihændehaveren af varerne underrettes.
Underretningerne skal indeholde oplysninger om proceduren fastsat i artikel 23.
4. Toldmyndighederne underretter indehaveren af afgørelsen og klareren eller ihændehaveren af varerne om den faktiske eller anslåede mængde og den faktiske eller anslåede art af de varer, herunder foreliggende billeder heraf, hvor det

er relevant, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt. Toldmyndighederne underretter endvidere på anmodning indehaveren af afgørelsen, når det er til rådighed for dem, om navne og adresser på modtageren, afsenderen og klarereren eller ihændehaveren af varerne, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

Artikel 18

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer inden imødekomme af en anmodning

1. Hvis toldmyndighederne identificerer varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, og som ikke er omfattet af en afgørelse om imødekomme af en anmodning, kan de, undtagen for så vidt angår letfordærlige varer, suspendere frigivelsen af disse varer eller tilbageholde dem.
2. Inden toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, eller tilbageholder dem, kan de uden at videregive andre oplysninger end oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde varer, deres faktiske eller anslåede art og billeder heraf, hvor det er relevant, anmode enhver person eller enhed, der eventuelt har ret til at indgive en anmodning vedrørende en påstået krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, om at give dem alle relevante oplysninger.
3. Toldmyndighederne underretter klarereren eller ihændehaveren af varerne om suspensionen af varernes frigivelse eller deres tilbageholdelse inden for én arbejdsdag fra den pågældende suspension eller tilbageholdelse.
Hvis toldmyndighederne vælger at underrette ihændehaveren af varerne, og to eller flere personer anses for at være ihændehaveren af varerne, er toldmyndighederne ikke forpligtet til at underrette mere end én af disse personer.
Toldmyndighederne underretter personer eller enheder, der har ret til at indgive en anmodning vedrørende den påståede krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, om suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne samme dag som eller straks efter, at klarereren eller ihændehaveren af varerne underrettes.
Toldmyndighederne kan konsultere de kompetente offentlige myndigheder med henblik på at identificere de personer og enheder, der har ret til at indgive en anmodning.
Underretningerne skal indeholde oplysninger om proceduren fastsat i artikel 23.
4. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter i følgende til-

fælde:

a) hvis de ikke inden for én arbejdsdag efter suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne har identificeret nogen person eller enhed, der har ret til at indgive en anmodning vedrørende den påståede krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder

b) hvis de ikke har modtaget en anmodning i henhold til artikel 5, stk. 3, eller hvis de har givet afslag på en sådan anmodning.

5. Hvis en anmodning er blevet imødekommet, underretter toldmyndighederne på anmodning indehaveren af afgørelsen, og når det er til rådighed for dem, om navne og adresser på modtageren, afsenderen og klareren eller ihændevareren af varerne, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

Artikel 19

Besigtigelse og stikprøver af varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt

1. Toldmyndighederne giver indehaveren af afgørelsen og klareren eller ihændevareren af varerne lejlighed til at besigtige de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

2. Toldmyndighederne kan udtage prøver, som er repræsentative for varerne. De kan give eller tilsende indehaveren af afgørelsen sådanne prøver efter anmodning fra vedkommende og udelukkende i analyseøjemed og med det formål at lette den videre behandling i forbindelse med varemærkeforfalskede og piratkopierede varer. Enhver analyse af disse prøver foregår udelukkende under ansvar af indehaveren af afgørelsen.

3. Medmindre omstændighederne ikke tillader det, tilbagesender indehaveren af afgørelsen de i stk. 2 omhandlede prøver til toldmyndighederne, når analysen er afsluttet, og senest før varerne frigives eller tilbageholdelsen af dem ophører.

Artikel 20

Betingelser for oplagring

Betingelserne for oplagring af varer under en suspension af frigivelsen eller tilbageholdelsen fastsættes af toldmyndighederne.

Artikel 21

Tilladt brug af visse oplysninger for indehaveren af afgørelsen

Har indehaveren af afgørelsen modtaget de i artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19 eller artikel 26, stk. 8, omhandlede oplysninger, kan vedkommende kun offentliggøre eller bruge disse oplysninger til følgende formål:

- a) at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, og under en sådan procedure
- b) i forbindelse med en strafferetlig efterforskning angående en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, der er iværksat af de offentlige myndigheder i den medlemsstat, hvor varerne er fundet
- c) at indlede en strafferetlig forfølgning og under en sådan forfølgning
- d) at søge erstatning fra rettighedskrænkeren eller andre personer
- e) at aftale med klareren eller ihændevareren af varerne, at varerne tilintetgøres i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1
- f) at aftale med klareren eller ihændevareren af varerne om størrelsen af den i artikel 24, stk. 2, litra a), omhandlede sikkerhed.

Artikel 22

Udveksling af oplysninger og data mellem toldmyndigheder

1. Med forbehold af gældende bestemmelser om databeskyttelse i Unionen og med henblik på at bidrage til at udrydde international handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, kan Kommissionen og medlemsstaternes toldmyndigheder udveksle visse data og oplysninger, som de har til rådighed, med relevante myndigheder i tredjelande i henhold til de praktiske ordninger, der er omhandlet i stk. 3.

2. De data og oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udveksles med henblik på hurtig og effektiv håndhævelse over for forsendelser af varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed. Sådanne data og oplysninger kan vedrøre beslaglæggelser, tendenser og generelle risikoplysninger, herunder om varer, der er i transit gennem Unionens område, og som har oprindelse i eller bestemmel-

sessted inden for de pågældende tredjelandes område. Sådanne data og oplysninger kan om nødvendigt omfatte følgende:

- a) varernes art og mængde
- b) den intellektuelle ejendomsrettighed, der mistænkes for at blive krænket
- c) varernes oprindelse, herkomst og bestemmelsessted
- d) Oplysninger vedrørende transportmidlets bevægelser, særlig:
 - i) fartøjets navn eller transportmidlets indregistreringsnummer
 - ii) referencenumre for fragtbrevet eller andet transportdokument
 - iii) antal containere
 - iv) lastens vægt
 - v) varebeskrivelse og/eller varenomenklatur
 - vi) reservationsnummer
 - vii) forseglingsnummer
 - viii) første lastningssted
 - ix) endeligt losningssted
 - x) omladningssteder
 - xi) datoen for forventet ankomst til det endelige losningssted
- e) Oplysninger vedrørende containeres bevægelser, særlig:
 - i) containernummer
 - ii) containerlastens status

iii) dato for bevægelserne

iv) type bevægelse (lastet, losset, omladet, indgang, udgang osv.)

v) fartøjets navn eller transportmidlets indregistreringsnummer

vi) rejsens nummer

vii) sted

viii) fragtbrev eller andet transportdokument.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger enkelthederne i de praktiske ordninger, der er nødvendige i forbindelse med den udveksling af data og oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

AFDELING 2

Tilintetgørelse af varer, indledning af procedure og tidlig frigivelse af varer

Artikel 23

Tilintetgørelse af varer og indledning af procedure

1. Varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, kan tilintetgøres under toldkontrol, uden at det er nødvendigt at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket ifølge loven i den medlemsstat, hvor varerne er blevet fundet, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

a) indehaveren af afgørelsen har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærlige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet, at en intellektuel ejendomsrettighed efter hans opfattelse er blevet krænket

b) indehaveren af afgørelsen har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærlige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet sit samtykke til, at varerne tilintetgøres

c) klarereren eller ihænde-haveren af varerne har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærlige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet sit samtykke til, at varerne tilintetgøres. Hvis klarereren eller ihænde-haveren af varerne inden for disse frister ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen eller ikke har gjort indsigelse herimod over for toldmyndighederne, kan toldmyndighederne antage, at klarereren eller ihænde-haveren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af disse varer.

Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de inden for de i første afsnit, litra a) og b), nævnte perioder fra indehaveren af afgørelsen ikke har modtaget både en skriftlig bekræftelse på, at en intellektuel ejendomsrettighed efter hans opfattelse er blevet krænket, og hans samtykke til tilintetgørelse, medmindre de pågældende myndigheder er blevet behørigt underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

2. Tilintetgørelsen af varerne gennemføres under toldkontrol på ansvar af indehaveren af afgørelsen, medmindre andet er fastsat i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor varerne bliver tilintetgjort. De kompetente myndigheder kan udtage prøver inden tilintetgørelsen. Prøver, der er udtaget inden tilintetgørelse, kan anvendes til uddannelsesmæssige formål.

3. Hvis klarereren eller ihænde-haveren af varerne ikke skriftligt har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen, og hvis det ikke kan antages, at klarereren eller ihænde-haveren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra c), inden for de perioder, der er omhandlet deri, underretter toldmyndighederne straks indehaveren af afgørelsen herom. Indehaveren af afgørelsen indleder inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærlige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne en procedure for at fastslå, om en relevant intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

4. Undtagen i tilfælde af letfordærlige varer kan toldmyndighederne i særlige tilfælde forlænge den i stk. 3 omhandlede periode med op til ti arbejdsdage efter en behørigt begrundet anmodning fra indehaveren af afgørelsen.

5. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de ikke inden for de i stk. 3 og 4 omhandlede perioder og i overensstemmelse med stk. 3 er blevet behørigt underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

Tidlig frigivelse af varer

1. Når toldmyndighederne er blevet underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om et design, et patent, en brugsmode, et halvlederprodukts topografi eller en plantesortsrettighed er blevet krænkede, kan klareren eller indehaveren af varerne ansøge toldmyndighederne om at frigive varerne eller ophøre med at tilbageholde dem, inden de pågældende procedurer afsluttes.

2. Toldmyndighederne frigiver først varerne eller ophører med at tilbageholde dem, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) klareren eller indehaveren af varerne har stillet en sikkerhed, der er på et beløb, der er tilstrækkeligt til at beskytte interesserne for indehaveren af afgørelsen

b) den myndighed, der har kompetence til at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede, har ikke tilladt retsbevarende foranstaltninger

c) alle toldformaliteter er opfyldt.

3. Sikkerhedsstillelsen, jf. stk. 2, litra a), er ikke til hinder for, at indehaveren af afgørelsen indbringer sagen for andre instanser.

Artikel 25

Varer til tilintetgørelse

1. Varer, der skal tilintetgøres efter artikel 23 eller 26, må ikke:

a) overgå til fri omsætning, medmindre toldmyndighederne, med samtykke fra indehaveren af afgørelsen, beslutter, at dette er nødvendigt, i tilfælde af, at varerne skal genanvendes eller bortskaffes uden for handelen, herunder med henblik på oplysning, undervisning og uddannelse. Betingelserne for, hvornår varerne kan overgå til fri omsætning, fastsættes af toldmyndighederne

b) bringes ud af Unionens toldområde

c) udføres

d) genudføres

e) henføres under en suspensionsprocedure

f) anbringes i frizone eller på frilager.

2. Toldmyndighederne kan tillade, at de i stk. 1 omhandlede varer flyttes under toldtilsyn mellem forskellige steder inden for Unionens toldområde med henblik på tilintetgørelse under toldkontrol.

Artikel 26

Procedure for tilintetgørelse af varer i småforsendelser

1. Denne artikel finder anvendelse på varer, hvor alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) varerne mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede
- b) varerne er ikke letfordærvelige
- c) varerne er omfattet af en afgørelse om imødekommelse af en anmodning
- d) indehaveren af afgørelsen har i anmodningen anmodet om anvendelse af den i nærværende artikel fastsatte procedure
- e) varerne transporteres i småforsendelser.

2. Såfremt den i denne artikel omhandlede procedure anvendes, finder artikel 17, stk. 3 og 4, og artikel 19, stk. 2 og 3, ikke anvendelse.

3. Toldmyndighederne underretter klarereren eller ihænde-haveren af varerne om suspensionen af varenes frigivelse eller deres tilbageholdelse inden for én arbejdsdag fra suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne. Meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne indeholder følgende oplysninger:

- a) at toldmyndighederne har til hensigt at tilintetgøre varerne
- b) de rettigheder, som klarereren eller ihænde-haveren af varerne har i henhold til stk. 4, 5 og 6.

4. Klarereren eller ihænde-haveren af varerne skal have lejlighed til at fremsætte

sine synspunkter inden for ti arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne.

5. De pågældende varer kan tilintetgøres, hvis klarereren eller ihændehaveren af varerne inden for ti arbejdsdage, efter at meddelelsen om suspension af, frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne over for toldmyndighederne har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne.

6. Hvis klarereren eller ihændehaveren af varerne ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne eller ikke har gjort indsigelse herimod over for toldmyndighederne inden for den frist, der er omhandlet i stk. 5, kan toldmyndighederne antage, at klarereren eller ihændehaveren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af dem.

7. Tilintetgørelsen foregår under toldkontrol. Toldmyndighederne giver efter anmodning, og hvis det er hensigtsmæssigt, indehaveren af afgørelsen oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde tilintetgjorte varer og deres artikel

8. Hvis klarereren eller ihændehaveren af varerne ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne, og hvis det ikke kan antages, at klarereren eller ihændehaveren af varerne har bekræftet sådant samtykke i overensstemmelse med stk. 6, underretter toldmyndighederne straks indehaveren af afgørelsen herom og om mængden af varer og deres art, herunder i givet fald billeder heraf. Toldmyndighederne underretter endvidere på anmodning, og når disse foreligger, indehaveren af afgørelsen om navne og adresser på modtageren, afsenderen og klarereren eller ihændehaveren af varerne, hvis disse er kendte, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

9. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de ikke senest ti arbejdsdage efter den i stk. 8 omhandlede underretning er blevet informeret af indehaveren af afgørelsen om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

10. Kommissionen gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 35 vedrørende kvantitative ændringer af definitionen af småforsendelser, hvis definitionen viser sig at være upraktisk under hensyntagen til behovet for at sikre, at den i denne artikel fastsatte procedure virker effektivt, eller hvis dette er nødvendigt for at undgå omgåelse af proceduren med hensyn til sammensætningen af forsendelser.

ANSVAR, OMKOSTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 27

Toldmyndighedernes ansvar

Med forbehold af national lovgivning giver afgørelsen om imødekommelse af en anmodning ikke indehaveren af denne afgørelse ret til erstatning i tilfælde af, at varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke bliver afsløret af et toldsted og bliver frigivet, eller at der ikke bliver gjort noget for at tilbageholde dem.

Artikel 28

Ansvar for indehaveren af afgørelsen

Hvis en procedure, der er behørigt indledt i henhold til denne forordning, bliver indstillet på grund af en handling eller undladelse fra indehaveren af afgørelsen, hvis prøver, der er udtaget i medfør af artikel 19, stk. 2, enten ikke tilbagesendes eller beskadiges og er blevet ubrugelige på grund af en handling eller undladelse fra indehaveren af afgørelsen, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed, er indehaveren af afgørelsen ansvarlig over for enhver ihænde-haver af varerne eller klarerer, som har lidt skade i den henseende, i overensstemmelse med den gældende særlovgivning.

Artikel 29

Omkostninger

1. På toldmyndighedernes forlangende betaler indehaveren af afgørelsen de omkostninger, der opstår for toldmyndighederne eller andre parter, der handler på vegne af toldmyndighederne, fra tilbageholdelsen eller suspensionen af frigivelsen af varerne, herunder oplagring og håndtering af varerne, i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, samt artikel 19, stk. 2 og 3, og ved anvendelse af korrigerende foranstaltninger såsom tilintetgørelse af varer i henhold til artikel 23 og 26.

Indehaveren af en afgørelse, der har fået meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer, underrettes efter anmodning af toldmyndighederne om, hvor og hvordan disse varer oplagres, og om de anslåede omkostninger til oplagring, der er omhandlet i dette stykke. Oplysningerne om de anslåede omkostninger kan udtrykkes i form af tid, produkt, volumen, vægt eller ydelse afhængigt af oplagringens omstændigheder og varernes artikel

2. Denne artikel berører ikke retten for indehaveren af afgørelsen til at søge erstatning fra rettig-hedskrænkeren eller andre personer i henhold til gældende lovgivning.

3. Indehaveren af en afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning sørger for og betaler for oversættelse, som måtte kræves af den kompetente toldafdeling eller de toldmyndigheder, der skal gribe ind over for varer, som mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at indehaverne af afgørelser opfylder de i denne forordning fastsatte forpligtelser, herunder om nødvendigt ved at fastsætte bestemmelser om sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om eventuelle senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

KAPITEL V

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 31

Udveksling af data om afgørelser vedrørende anmodninger og tilbageholdelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. De kompetente toldafdelinger underretter straks Kommissionen om følgende:

a) afgørelser om imødekommelse af anmodninger, herunder anmodningen og dens bilag

b) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, eller afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelsen om imødekommelse af anmodningen eller om ændring heraf

c) suspension af en afgørelse om imødekommelse af anmodningen.

2. Når frigivelsen af varerne suspenderes eller varerne tilbageholdes, sender toldmyndighederne Kommissionen alle relevante oplysninger, undtagen personoplysninger, herunder oplysninger om varernes mængde og art, værdi, intellektuelle ejendomsrettigheder, toldprocedurer, oprindelses-, herkomst- og bestemmelsesland samt transportruter og transportmidler, jf. dog artikel 24, litra g), i forordning (EF) nr. 515/97.

3. Fremsendelsen af de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger og al udveksling af data om afgørelser vedrørende anmodninger som omhandlet i artikel 14 mellem medlemsstaternes toldmyndigheder foregår via en central database i Kommissionen. Oplysningerne og dataene lagres i denne database.

4. Med henblik på at sikre behandling af de i nærværende artikels stk. 1-3 omhandlede oplysninger skal den i stk. 3 omhandlede centrale database oprettes i elektronisk form. Den centrale database skal indeholde de oplysninger, herunder personoplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, artikel 14 og nærværende artikel.

5. Medlemsstaternes toldmyndigheder og Kommissionen skal have adgang til oplysningerne i den centrale database i det omfang, dette er nødvendigt for opfyldelsen af deres retlige ansvar ved anvendelsen af denne forordning. Adgang til oplysninger, der er markeret til begrænset brug i henhold til artikel 6, stk. 3, er begrænset til toldmyndighederne i de medlemsstater, hvor der anmodes om indgriben. Efter begrundet anmodning fra Kommissionen kan toldmyndighederne i medlemsstaterne give Kommissionen adgang til sådanne oplysninger, hvis dette er strengt nødvendigt med henblik på anvendelsen af denne forordning.

6. Toldmyndighederne indfører de oplysninger, der er indgivet i forbindelse med anmodninger til den kompetente toldafdeling, i databasen. De toldmyndigheder, som har indført oplysningerne i den centrale database ændrer, supplerer, retter eller sletter om nødvendigt disse oplysninger. Hver toldmyndighed, som har indført oplysninger i den centrale database, er ansvarlig for rigtigheden, tilstrækkeligheden og relevansen af de pågældende oplysninger.

7. Kommissionen opretter og vedligeholder passende tekniske og organisatoriske ordninger med henblik på en pålidelig og sikker drift af databasen. Toldmyndighederne i hver enkelt medlemsstat opretter og vedligeholder passende tekniske og organisatoriske ordninger for at sikre fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med toldmyndighedernes behandlingsprocedurer og med hensyn til de terminaler til den centrale database, der er placeret på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 32

Oprettelse af en central database

Kommissionen skal oprette den i artikel 31 omhandlede centrale database. Database skal være operationel hurtigst muligt og senest den 1. januar 2015.

Artikel 33

Databeskyttelsesbestemmelser

1. Behandlingen af personoplysninger i Kommissionens centrale database foregår i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
2. Behandlingen af personoplysninger hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregår i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og under tilsyn af den i artikel 28 i nævnte direktiv omhandlede offentlige, uafhængige myndighed i medlemsstaten.
3. Personoplysninger indsamles og anvendes udelukkende med henblik på de i denne forordning omhandlede formål. De indsamlede personoplysninger skal være korrekte og ajourførte.
4. Hver toldmyndighed, som har indført personoplysninger i den centrale database, skal kontrollere behandlingen af de pågældende oplysninger.
5. Den registrerede har ret til adgang til de personoplysninger vedrørende den pågældende, der behandles i den centrale database, og om nødvendigt til at berigtige, slette eller blokere personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 eller de nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.
6. Alle anmodninger om udøvelse af retten til adgang, berigtigelse, sletning eller blokering fremsendes til og behandles af toldmyndighederne. Har den registrerede indgivet en begæring om udøvelse af denne ret til Kommissionen, fremsender Kommissionen begæringen til de berørte toldmyndigheder.
7. Personoplysninger opbevares ikke længere end seks måneder efter tilbagekaldelsen af afgørelsen om imødekommelse af anmodningen eller udløbet af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.
8. Når indehaveren af afgørelsen har indledt en procedure i henhold til artikel 23, stk. 3, eller artikel 26, stk. 9, og har underrettet toldmyndighederne om indledningen af en sådan procedure, skal personoplysningerne opbevares i seks måneder, efter at det ved denne procedure er blevet endeligt fastslået, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

UDVALG, DELEGATION OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Toldkodeksudvalget, der er nedsat ved artikel 247a og 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26, stk. 10, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 19. juli 2013.
3. Den i artikel 26, stk. 10, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk. 10, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Gensidig administrativ bistand

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 515/97 finder tilsvarende anvendelse i nærværende forordning.

Artikel 37

Rapportering

Senest den 31. december 2016 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning. Om nødvendigt ledsages rapporten af passende henstillinger.

Rapporten skal omhandle alle relevante tilfælde vedrørende lægemidler i transit gennem Unionens toldområde i henhold til denne forordning, herunder en vurdering af dens mulige indvirkning på Unionens forpligtelser med hensyn til adgang til lægemidler ifølge erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, og de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at afhjælpe en eventuel situation, der skaber negative virkninger i henseende hertil.

Artikel 38

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1383/2003 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 39

Overgangsbestemmelser

Anmodninger, som er imødekommet i henhold til forordning (EF) nr. 1383/2003, forbliver gyldige i den periode, der er angivet i afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, og inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, og bliver ikke forlænget.

Artikel 40

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014 med undtagelse af

a) artikel 12, stk. 7, og artikel 22, stk. 3, som finder anvendelse fra den 19. juli 2013

b) artikel 31, stk. 1 og 3-7 og artikel 33, som finder anvendelse fra den dato, hvor den i artikel 32 omhandlede database er oprettet. Kommissionen offentliggør den pågældende dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. Schulz
Formand

På Rådets vegne

L. Creighton
Formand

BILAG
Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1383/2003	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 1
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5	Artikel 3-9
Artikel 6	Artikel 6-29
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 10, 11, 12, 14 og 15
Artikel 9	Artikel 17 og 19
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 23
Artikel 12	Artikel 16 og 21
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 14	Artikel 24
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 30
Artikel 19	Artikel 27 og 28
Artikel 20	Artikel 6, 12, 22 og 26
Artikel 21	Artikel 34
Artikel 22	Artikel 31 og 36
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 38
Artikel 25	Artikel 40

¹ Europa-Parlamentets holdning af 3.7.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 16.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 11.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² EUT L 196 af 2.8.2003, s. 7.

³ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

⁴ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 47.

⁵ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.

⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁷ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁸ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁹ EUT C 363 af 13.12.2011, s. 3.

¹⁰ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

¹¹ EUT L 152 af 16.6.2009, s. 1.

¹² EFT L 198 af 8.8.1996, s. 30.

¹³ EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.

¹⁴ EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.

¹⁵ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1.

¹⁶ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

¹⁷ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

¹⁸ EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

¹⁹ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

²⁰ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

²¹ EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

²² EUT L 23 af 26.1.2008, s. 21.